கணபதிதுணை

கோயிற்புராணம்.

தில்லைவாழந்தணர்களுள் ஒருவரும்,

கைலாச பரம்பரைச் சந்தான குரவர்களுள்

ஒருவருமாகிய

கொற்றவன்குடி,

உமாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

யாழ்ப்பாணத்திற்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைக்கதிபதியாகிய

நல்லூர்,

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

இவர் மாணாக்கர்களுள் ஒருவராகிய

ஷை யூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

இந்து அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காலயுக்தி ௵ - கார்த்திகை ௴.

இதன்விலை - அணா-அ

Registered Copyright

உ

கணபதிதுணை.

9889

திருசசிறறமபலம.

சிவமயம.

கோயிற்புராணம்.

மூலபாடம்.

காப்பு

பொற்ப தப்பொது வாபுலி யூாபுகழ
சொறப தபபொரு ளாகுவ தூயவ
ரறப கறறெருழ வாழணி கோபுரக
கறப கததனி யானை கழலகளே

பாயிரம்.

பூஙகமலத தயனுமலா புண்டரிகக கணணனுந
தாஙகுபல புவனமுமேற சகலமுமா யகலாத
வோஙகுமொளி வெளியேகின றுலகுதொழ நடமாடுந
தேங்கமழும பொழிறறில்லைத திருசசிறறம பலமபோறறி. (க)

ஆரணஙகண முடிநதபதத தானந்த வொளியுலகிற்
காரணஙகற பனைகடநத கருணைதிரு வுருவாகிப
பேரணஙகி னுடனுமெ பெருமபறறப புலியூாசோ
சீரணஙகு மணிமாடத திருசசிறறம பலமபோறறி. (உ)

தறபரமாயப் பரபதமாயத தாவிலனு பூதியதா
யறபுதமா யாரமுதா யானநத நிலயவொளிய
பொறபினதாயப பிறிவிலதாயப பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மமபரமாந திருசசிறறம பலமபோறறி. (௩)

வையகமின புறநின்ற மருமலிபொற் பதம்போற்றி
கையமரு நிலைபோறறி கருணைமுக மலாபோறறி
மெயயிலகு மொளிபோறறி யிரவியெனை யெடுததாண்ட
செயயதிரு வடிபோற்றி திருசசிறறம பலமபோறறி. (௪)

மன்றினமணி விளககெனலா மருவுமுக நகைபோறறி
யொன்றியமங கலநாணி னொளிபோற்றி யுலகுமபா
சென்றுதொழ வருள்சுரககுஞ சிவகாம சுநதரித
னினறதிரு நிலைபோறறி நிலவுதிரு வடிபோற்றி. (௫)

தன்னோங்கு மலரடியுந் தளிரோங்கு சாகைகளு
மின்னோங்கு முச்சக்கொம்பும் விரவியக்கண் மலர்களுமாய்
மன்னோங்க நடமாடு மன்றோங்கு மதிற்குடபாற்
பொன்னோங்கன் முன்னோங்கும் பொற்பமர்கற் பகம்போற்றி (௬)

தேராட்டிக் கயங்காட்டுந் திரணமாக்கட் டயமூட்டிப்
போராட்டிப் புறங்காட்டிப் போங்காட்டிற் புலாலகமழு
நீராட்டிச் சூராமாட்டி நிகழ்நாட்டிற் புகழ்நாட்டும்
பேராட்டி சீராட்டும் பிள்ளையார் கழல்போற்றி. (௭)

திருஞான சம்பந்தர் செய்யதிரு வடிபோற்றி
யருணாவுக் கரசர்பிரா னலர்கமல பதம்போற்றி
கருமாள வெமையாளுங் கண்ணுதலோன் வலிந்தாண்ட
பெருமாள்பூங் கழல்போற்றி பிறங்கியவன் பாக்கள்போற்றி. (௮)

பேசுபுகழ் வாதவூர்ப் பிறந்துபெருந் துறைக்கடலுண்
டாசிலெழி றடித்தயர வருசெழுத்தா லதிர்த்தெழுந்து
தேசமலி தரப்பொதுவார் சிவபோக மிகவிளைவான
வாசகமா மாணிக்க மழைபொழிமா முகில்போற்றி (௯)

நாவிரவு மறையினராய் நாமிவரி லொருவரென்று
தேவர்கட்டே வனசெல்வச் செல்வர்களாய்த் திகழ்வேள்வி
பாவுநெறி பலசெய்யும் பான்மையராய் மேன்மையரா
மூவுலகுந் தொழுமூவா யிரமுனிவ ரடிபோற்றி (௰)

தந்தையெறு திகழ்ந்தபுகழ்ச் சண்டேசர் விறற்குமெய்ச்
சிந்தையரா யெல்லையிலாத் திருவேட்டத் தினராகி
யெந்தைபிரா னருள்வார்க்கு மியல்பினராய் முயற்றவங்க
ளந்தமிலா வடியவர்கட் டிருக்கூட்ட மவைபோற்றி (௰௧)

ஒன்றியசீ ரிரவிகுல முவந்தருளி யுலகுய்யத்
துன்றுபுகழ்த் திருநீற்றுச் சோழனென முடிசூடி
மன்றினடந் தொழுதெல்லை வளர்கனக மயமாக்கி
வென்றிபுனை யநபாயன் விளங்கியபூங் கழல்போற்றி. (௰௨)

மல்குபுகழ் நடராசன் வளர்கோயி லகலாது
பலகிளைஞ ருடனுரிமைப் பணிசெய்யும் பரிவினராய்க்
கல்விகளின் மிகுமெல்லைக் கருத்தினராய் நிருத்தனருட்
செல்வமலி யகம்படிமைத் திறலினர்தம் பதம்போற்றி. (௰௩)

மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா
யெண்ணிலுட லொழியமுய விருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப்
புண்ணியமன் றினிலாடும் போதுசெய்யா நடங்காண
நண்ணுமுட லிதுவன்றே நமக்குடலாய் நயந்தவுடல். (௰௪)

மறந்தாலு மினியிங்கு வாரோமென் றகல்பவர்போற்
சிறந்தார நடமாடுந் திருவாளன் றிருவடிக்க
ணிறந்தார்க ளிறவாத விதியென்னப் பயன்வந்து
பிறந்தாலு மிறவாத பேரின்பம் பெறலாமால். (௰௫)

காதமருங கொடுங்குழையான் காததமருங கொடுங்குழையர்ன்
பாதமுற விளங்கிரவும பகலுமுற விளங்கிரவும
பேதமற வுடனறீரும பிணிபிறவி யுடன்றீரு
மோதலுறு மருநதிலலை யொழியவொரு மருநதில்லை (௧௬)

பொன்றிகழ்பங கயமூழ்கிப புனிதனபங கயமூழ்கிச்
சென்றுதொழக கருததுடையார சிலவொழியக கருததுடையா
ரொன்றுமுளத திருககூததை யுருவொழிககுங திருக்கூததை
மனறமரப பணியீரோன் மருவுமரப் பணியீரோ. (௧௭)

பொருவிலரு ணெறிவாழ்க புனைநெறிகண் மிகவாழ்க
வரைவிறிருத தொணடரணி வளாகதிருத தொணடரணி
யருளவிரவக கறறோரககு மடாபுலனபோக கறறோரககு
மருவுபுக லமபுலியூா மாடமலி யமபுலியூா. (௧௮)

இருமபொத்துச சிறிதிடமு மின்றெனக்கின் றருளாலே
சுருமபுறற நறையிதழித தொடைமுடியோ னமராதொழக
கருமபுறற வரவாடக காரிகையி னுடனுடும
பெருமபற்றப் புலியூரா யிருநததுளம பெரிதாயே (௧௯)

தேசமலி பொதுஞானச செவ்வொளியுங திகழ்பதியா
மீசனது நடததொழிலு மிலஙகுபல வுயிாததொகையும
பாசமுமங கதுகழியப பணணுதிரு வெணணீறு
மாசிறிரு வெழுததஞசு மநாதியிவை யாறுக. (௨௰)

கறபஙக டொறுநடஞசெய கழலடைந்தோா கணிப்பிலாதஞ்
சிறபஙக டருமபுகழுஞ சென்றனவிச செலகாலத
தறபஙகொ டுதிககுமிறை யருடருமென றனவொனறா
சொறபநத முறுமனமே துணையாகத தொடஙகுதலும (௨௧)

ஆராத மனமினிய வானநத நடததளவுஞ
சாராத தனமையினுற றருமொழிககுச சொற்படுதத
வாரரதென றறிநதாலு மறறதுகட் புலப்படலா
லோராத பேராசை யொருக்காலு முலவாதால. (௨௨)

காதரமாா தருமனமே கமலமல ரயனல்லை
சீதரனா யனுமலலை சிவனுமனற றிரளல்ல
னீதரமா வருளுடையை நிலைகலஙகே லினிமன்றி
லாதரமா துடனாடு மணடனடங கணடனையால். (௨௩)

நாதனருள் பிரியாத நநதிரச சனற்குமரன்
வேதவியா தனுககளிகக மேனமையெல்லா மவன்விளங்கிச்
சூதமுனி தனககுதவச் சோபான வகைதொகுதத
மூதறிவா லவனமொழிந்த புராணமவை மூவாறில். (௨௪)

நலமலியுங திருததில்லை நடராசன் புகழ்நவிலும்
பலகதியில யானறிநத படிபடியிற பயிலுரிச்
செலவினாபோ லெவ்வழியுஞ செவ்வழியாச சிறிதியங்கித
தொலைவிலபெரும் பதியணையத் துணிநதருளே துணையாக. (௨௫)

மங்கலமார் திருமன்றின் மன்னனடம் வளர்புலிக்காற்
பங்கமில்சீ ரருண்முனிக்கும் பதஞ்சலிக்கும் பணித்தருளிச்
சிங்கவரு மன்றனுக்குந் தெரிவித்துத் திருவருளா
லங்கவரைப் பணிகொண்ட வகையறிந்த படிபுகல்வாம். (௨௬)

சொல்லோடும் பொருளோடுந் துணிவுடையோர் சொற்றனவொன்
றெல்லோருங் கொளவெட்டு மிரண்டுமறி யாதோமும்
வல்லோர்போ லொருபனுவன் மதித்தோமா னவைபொறுக்க
நல்லோரை யிரந்தோமே னகையாமென் றுரையாமால் (௨௭)

என்றுமருந் தவமுயல வினிவேண்டா மியாவர்க்கும்
பொன்றுமுடல் கன்றுமுனிப் பொற்கோயில் புகழ்மாலை
சென்றுசெவிப் புலன்புகுமேற் றீவினைக ளவைதீர்க்கு
மன்றினருள் புரிவிக்குந் தெரிவிக்கு மலர்ப்பாதம். (௨௮)

பாயிர முற்றுப்பெற்றது.

காப்பு-௧-கூட்ட-ஆகச்செய்யுள்-௨௯.

வியாக்கிரபாதச்சருக்கம்

மன்னுமருந் தபோதனரின் மருவியமத் தியந்தினனு
முன்னரிய திருமுனிபா லோங்குலகந் துயர்நீங்கப்
பன்னரிய சிவஞானம் பத்திதரும் பான்மைதக்க
தன்னிகரி றிருவருளா லவதரித்தா னொருதனயன். (௧)

தனிப்புதல்வன் றனையணைத்துத் தகவுச்சி மோந்துசடங்
கனைத்துமடை வினிலியற்றி யருமறைநூ லவைகொடுத்து
மனத்துணையார் திருநாம மருவுநெறி யுபதேசித்
தினிச்செயவேண் டுவதெனக்கொ லெனமொழிந்தா னெழின்முனிவன். (௨)

இந்தவகை சிவனருளா லிரவியெதிர் மணியுமிழ
வந்தவன லெனவிளங்கு மழமுனிவ னடிவணங்கித்
தந்திரமுன் புகலுமருந் தவத்தொகையிற் றலையான
வந்தமின்மா தவமடியேற் கருளுகென வுரைசெய்தான். (௩)

தவமெவையு முணர்ந்தமுனி தனயன்முக மிகநோக்கிப்
புவனமலி போகங்கள் பொருந்துமருந் தவம்புரிந்தாற்
சிவகதியு மிதுவன்று சிவார்ச்சனமாச் சனமாகிற்
பவமகலும் பரபோகம் பெறலாகு மெனப்பகர்ந்தான். (௪)

சொன்னமொழி கொண்டிறைவன் றோன்றிமகிழ்ந் துளதானம்
பன்னுகென மழமுனிக்குப் பாருமுழுதும் பரப்பிரம
சன்னிதிகா ணதுகாணின் தவக்குறைகா ணென்றுலு
மன்னிடமாய் நிகழுமிட முளதென்றான் மாமுனிவன். (௫)

பாருயிர்கட் குபகரித்துப் பரப்பினடப் படுவதொரு
மேருகிரி யும்புடைசூழ் வெற்புமவற் றிடைநாடு
மாருயிர்கள் பயனருந்து மமருலகா றெழுனக்களித்தான்
சீருலவு நாறுவளர் செறுவெனலாஞ் சிறுமையுற. (௬)

எத்தகைய போகங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமாய்
வைத்தபடி யிடம்போதா வகைநெருங்கு மன்னுயிர்கண்
முத்திபெறத் திருவுள்ள முகிழ்த்தபெருங் கருணையினா
லத்தனுமித் தலநண்ணி யலகிலிடங் கைக்கொண்டான். (௭)

ஞாலத்தா யிரகோடி நற்றான முளவவற்றி
னேலத்தா னலமார விடங்கொண்ட வெழிற்றில்லை
மூலத்தா னத்தொளியாய் முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்
கோலத்தா னின்பூசை கொள்வாரென்ன றுரைசெய்து. (௮)

திருநீறு நுதல்சேர்த்தித் திகழுச்சி தனைமோந்தெங்
கருநீறு படவுதித்த காளையென வணைத்துவிழி
தருநீர்மத் தியந்தினனுந் தந்தையைவந் தனைசெய்து
வெருநீர்மை யன்னையையு மடிபணிந்து விடைகொண்டான். (௯)

வேறு

மண்டா னிடர்தீர் வகையா லருளால் வருவா னிருளார் மகரா லயநீர்
தண்டா ரகைபோற் றரளம் புரளத் தள்ளுந் தடமா டியதில் லைவனத்
தண்டா திபனு மமதே துணையா வரியுங் கரியுந் திரியுஞ் சரியுங்
கண்டா னுழையா வுயர்கா னமுமுன் காணு தனகண் டெகடந் தனனே. (௰)

மொழியும் மொழியும் பரிசொன் றிலதா முன்னுன் மறையோ தமுழங் கிய
வழியும் வழியும் மதுவார் புதுவீ வாசந் தகவீ சியவார் குவளைக் [கான
கழியுங் கழியும் படிவந் தலர்பொற் கமலங் கண்மலங் களையுங் கயநீர்
பொழியும் விழியும் மனமுங் குளிரப் புதுமா முனிகண் டுபுகழ்ந் தனனே.

சீரார் தருபொய் கைவணங் கியதன் றென்பான் மிகுமன் பொடுசேர் சரியே
பேரா வகைசெல் லவொரா லநிழற் பிரியா தபிரா னெதிர்நோ படமுற
பாரா ரவிழுந் துமெழுந் துமவிழ்ப பயின்மா ரிபொழிந் துமழிந் துமொழிந்
தாரா வமுதே யெனையா ளுடையா யறிவே யெனவோ தினனா ரணமே. (௰௨)

முன்னாள் பதியா யினுமே தகுசீர் மூலப் பதியா ளுடைமுக் கணனே [யே
பொன்னா தருபொய் கையுடைப் புனிதா பொடிசேர் வடிவே முடிவே யடி
னென்னு தரவா தருபூ சைகொள்வா யினியாய் முனியா தெனவோ திமடுப்
பனனுண் மலர்கொய் ததின்மூழ் கியருட் பாதங் களணைந் துபணிந் தனனே.

தடமா மலர்கொண் டுவணங் கியருந் தாவா முனிதில் லைவனச் சரியே
குடபா லணைவான் மணமா மலருங் குளமுங் கனையுந் தளமுங் குறுகித்
திடமார் தருவே நிழலார் வெழிலார் சிவலிங் கமிருந் தியருத் தியொடங்
கிடமா கவிரண் டிடமும் பணிவுற் றிறைநீயே துணையா கவிருந் தமர்நாள்.

காலம பெறநீ றணிமா முனிநீர் கமழ்குண் டிகைதன கெரண் டிகையுட்
சாலும் பலபோ துசமித் தொளிர்புற் சாகா திபலா சிலைதா மிகமே [ருப்
ஞலுஞ் சடையெட் டுமுடித் தொருகா னண்ணித் திகழ்ச் சனைபண் ணம
பாலொன் றலரா யபொழு தேபழுதா பலமா மலர்கண் டுகொந் தயர்வான்.

வண்டு தும்பிடிந் தெனிலல் லெளிலோர் வழியுந் தெரியா தும்ரங கணமிகக்
கணடு ரவளாந் துகரஞ சரணங காலும் பனியால வழுவுங கழிதே
னுண்டு றுபடுத் தியசெம மனல்வீ யொதவே றுமரும புவிரும பலனைப [ன்.
பணடு றொடெரிதுதபரம் பொருளாா பழுதென் றனனொன றுபகாந தயாவா

தண்ணா மதிசூ டுசடா மகுடத தலைவா கடைவாழ் வுதவிப் பவனே
கணணா நுதலோ யொருமான மறிசோ கரவா வரவா கருமூ லகரா
மணணா புகழ்தில் லைவனம பிரியா மணியே யெனையா ளமகிழந தனையே
லெணணு துனினைந் தவைதந தருணமற றினபாா தருமன் பிலமென் றயாவாவ

அன்பூ டுருகப் பணிவா ரிலரோ லருளா யெனுமவாய மையறிந தும்விடா
வெனபூ சையுசே சமுமயா னுமுனக கெஙகே யெனவொந தயாவா னெதிரோ
வன்பூ தமிகப் புடைசூழ் விடைமேன மதிசூழ் சடைவா னவாகேர்ன வரனோ
முன்பூ தலமீ துபணிந திருகண் முகமாா புனலா டினனமாமுனியே. (௰௮)

ஆலந் தருவா னமுதா மொழியா லருமா முனியாச் சனையிச சையினின
சீலந் திகழ்வாய் மைமகிழந தனநீ சிநதித தவரம பலசெப பெனவென
காலுங கரமும் புலியின் மலியக் கணணங கவைதங கவிரங கிமுதற
கோலந திகழ்பூ சைகொளென் றுவரங கொணடா னவையெந தைகொடுத்
[தனனே. (௰௯)

விண்ணு டருநா டருமே லவனே விரவா வரமுந் தருவா னெனநற
கணணு றுமரும் புபெரும புனன்மெயக காலா றெனவா றருகா தனமையான
மணணு ரவணங கவணங் குடனே மறைவா னிறைவான் வழிமே வியபின
பணணு ரவியாக கிரபா தனெனும பாவாா பெயரோ தினபா ரிடமே. (௨௰)

அறுகா லெழுகால பிறகா மடுவுற் றமையா நியதிச சமைவா தரியா
மறைகா தவிஞ லறைவா னறவார் மநதா ரமரும புசெருந திகுரா [கொண்
நிறைபா திரிகோங குயாசண பகமே நீரவாழ மலாவல லிகொணீண மலா
டிறையா னடியே முறையால வழிபட் டெணணா தருகா லமிருந தனனே.

நற்றந் தைபுலிச் சரணங் கரநீ ணயனங களபரித் தமைகா ணநயந [டனே
துறறங கெதிரசென றுவணங கமகிழந தொளிரமே னிமினவாய மையுவந து
பொற்றண் மலாவா விபடிந திறையைப் பூசித தருணமே வுபுலீச சரமும
பற்றும பெருமா னையுமாச சனைசெய பயிலவா ரவிருந துபரிந தொருநாள.

நற்பான் மிகுதந் தையரும் புதல்வா நஞசந் ததியுய்ந திடநண் ணினையே
விற்பா லினியா குதியா திமறித் திடுவா னுடையா னெடுவா னடைவாள
முற்பா லுனையா னெனநீ பெறுமா முனியா துகொளென றுவசிட் டமுனிக்
கறபார் தருபின் னியைமன் னுமணக கடஞ லுடஞ நெறிகண டனனே (௨௩

பின்பக் கொடிமன் னுபமன் னியனைப் பெறவந் தவருந ததிகொண டுபெயாந்
தின்பச சுரபிப பொழிபா லுகர்வித் தெழிலா ரவளாத திடுநா ளிவாதா
மன்பிற் புணரக் கொணர்வித துமகிழ்ந தயிலென் றிடுமுன பயிலும் படிசோ
புன்பற கமாபண டமுமுண் டறிபால் போலுய்த் தனவும் புகழா திகழ்வான.

மணமே தருபால் பெறுமா றழமா மகனூர் மூனியாம் வறியோ மறியோ
முணவே யினிதா மவைதா மிவர்கா னுடையா ரொனவாழ் வீடையா னெதிரோ
துணர்மே லெழுவெங் கனறங் கிடுத் துஞ்சுந் தொழிறஞ செனனைஞ சமுதக
கணமே யிறையா னிறைபா லலையங் கடல்பெற் றகாகண டுகளிக கிடுவான.

ஆளும் பெருமா னெதிரங் கொருகா லலர்பங் கயவா தனமா யமரத்
தாளொன தலஞ் சகனங் தவிரச் சடரங் தொடர்மார் பெதிர்தன் னவிழத்
தோளங கைபொரக் களமே னிமிரச் சுரிதந் தனைப் பிரிந் தரகா
வாளொன் றுவிழிக் கடைதுண் டம்விடா வண்ணந் தருதின் னியமாமுனியே

சீரா சிவயோ கமகம் புணரச் செறியின் புணரக் குறியின் புறமா
றேரா தருதா ருவனத திடையா றெண்ணு யிரமா முனிவர்க் கிறைவ
ஞெரா தவாமோ கமொழித் தருளா லொருகா ணடமா டலுகந் தனனென்
றோரா வுணாவா லறிவுற் றயரா வகதோ வெனனொந் தயர்கின் றனனே. (உ௭)

நன்மே னிகொடெந் தைபிரான் வெளியே நடமா டியநா ளிடமா யிடநா
முனனே யமரா வகைமா முனிவன மூலப் பதிசே ரமொழிந் தனனற்
றனனே ருறுதா ளருணு முணரத தருமோ மிகுமன் பகமோ விலதா
லெனனே பெருமா னொருமா னுடனவந தெங்கே பரதந் தருமென் றயர்வான்

அததன் பரதத துவனித் தநடத தமரும் பொதுவின் பெயாமன் றமலஞ்
சததும பரிரண மயகோ சுமகந தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ்
சுததம் பரமற புதமெயப் பதமச சுழுனு வழிஞா னசுகோ தயநற்
சிததம பரமுத திபரப பிரமந திகழுஞ் சபைசத திசிவா லயமே (உ௯)

எனறின னமனே கமனே கமெடா வேரார் பொதுவின் பெயரா ரணநூ
னினறென றுமியம் பிடுமின னுமிதி னேரோ யெனவிங காரோயறிவா
ரனறந நிலயத தலைவன் னிலைகண டவருண டெனவின றுணாகின றனமான்
மனறந தெரியத தருமென றருளால வளாசிந் தைதெளிந தனன்மா முனியே.

வியாச்கிரபாதசசருக்க முற்றுப்பெற்றது.

ஆக-சருககம்-உ-க்கு-செய்யுள-ருக.

பதஞ்சலிச்சருக்கம்.

இநதவகை வளாபுலிக்கா லெழினமுனிவன் றெளிநதெநதை
யநதமிலா வானநத நிருததமளித தருளென்று
பநதமறப் பணிநதிருப்பப் பரவுபதஞ் சலியவன்பால்
வநதபடி யிருநதபடி போனபடி வகுததுரைப்பாம். (க)

பரந்தபெரும பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்வா னெழுந்தொருகா
ளருநதவமா ரனந்தன்மிசை யரியரசங் கரவென்று
கரங்கள்சிர மிசைமுகிழ்ப்பக் கண்ணருவி சொரியநிமிரந்
திருநதனன்முன் சலியாத வெழுதுமணி விளக்கென்ன. (உ)

திருமகளு மணுகாது திகைத்தயரத் திருந்துபணிப்
பரிசனமு மிகநடுங்கப் பராணநத பராயணனாய்ப்
பொருவிலனு பவநீங்கிப் புவிமிடைந்த திருவெனவந்
திருபரிதி யெழுகிரிபோ லிருகணமலா தரவிருநதான்.

புண்டரிக விழிமலர்ந்து புணரமளி கழிந்துபுனல்
கொண்டுநிய திகண்முடித்துக் குலவியமண் டபமேறித்
தண்டரள மணிப்பந்தர்த் தமனியப்பூந் தவிசின்மிசை
யண்டர்தொழ வந்திருந்தா னானந்த வனந்தனுடன். (௪)

தாழ்ந்தமடை யுடைபுனல்போற் றம்பிரா னடங்கருதி
யாழ்ந்தவினை வழிமாற்றி யானந்த பரவசனாய்
வாழ்ந்தளவில் பேரின்ப வாரிவழி யேயொழுகி
வீழ்ந்தகருத் தினைமீட்டு மேட்டுமடைப் புலமேற்றான். (௫)

தெள்ளுமனந் தெளிபொழுதிற் றிருந்தனந்த னடிவணங்கி
வள்ளலே யடியேனு மலரமளி மிசைமுன்போற்
பள்ளிகொள்ளா துணராதிப் பரிசிருந்த படியடியேற்
குள்ளபடி யருள்செய்ய வேண்டுமென வுரைசெய்தான். (௬)

ஆங்கவனு நகைத்தருள்கூர்ந் தனந்தனிரு வலாகமலப்
பூங்குழலு மிருவென்று புகன்றெனையா ளுடைப்புனிதன்
றாங்கரிய பெருங்கருணைத் தன்மையினு லெனக்களித்த
வோங்குதிரு வருள்கேட்கி லுலவாதென் றுரைசெய்தான். (௭)

மன்னுமொளி வளர்பொருவில் வடகயிலை மலைமருந்தைச்
சென்னியுறத் தொழுதென்னற் றிருந்துதிரு முகமதனு
லென்னைவர வழைத்தருளி நகைத்தருள்கூர்ந் தெனைமிசைத்
தன்னிகரில் கரமூன்றி யெழுந்திருந்தான் றனித்துணைவன். (௮)

எழுந்தபொழு தொளிசங்க மெமமருங்கு மிகமுழங்கத்
தழங்குவரு மறைபரவத் தாவிலகணம் புடைசூழச்
செழுந்தவாதன மிடைந்தேத்தத் தேவரணி தொழத்திங்கட்
கொழுந்தணியும் பெருமான்கு லகிரியி னடியணைந்தான். (௯)

மேயதொரு மண்டபத்து விரைந்தணைந்து தாருவனத்
தாயவரு முனிவருள்ளு சோதிப்போ னமக்கிசைய
நீயரிவை யுருவாகி நிலவுகென வருள்செய்து
நாயகனுந் திருமேனி நலங்கிளர வலங்கரித்தான். (௰)

திருவடியின் மிதியடியுந் திகழுடைவெண் கோவணமேன்
மருவரையும் புரிநூலும் வலஞ்சுழியுந் தியுமார்பு
மொருவரையு மிருவரையும் புரையாத வுயர்தோளும்
பரவருநற் பொக்கணமுந் தமருகமும் பலிக்கலனும். (௰௧)

சீராருந் திருமிடறுஞ் செங்கனிவாய்ப் புன்சிரிப்பு
மோராரும் வார்காது மிலகுவிழித் தொழினயப்பும்
வேராருந் திருநுதற்கீழ் விருப்புருவத் திருப்புருவந்
தாராநிற் குங்கமலத் தனிமலர்போற் றிருமுகமும். (௰௨)

பொட்டுமலி திருநுதலும் புரிந்துமுரிந் திசைந்தசைந்த
மட்டுமலி கருங்குழலும் வளர்பவள வொளிமழுங்க
விட்டுவிளங் கியவெழிலார் மேனியுமாய் மெலவியலார்
பட்டுவிழும் படியில்விழும் படியழகின் படிவமென. (௰௩)

மனனனெதி ருறுமளவில வளாிருடா ரகைகுழறிற
றெனனமலா மயிரெசாருகி யிலகநுதற றிலகமுகம
பனனரிய துகிலுடுததுப படாதானே பினபோககித
தனனிகாி றலைமுலைமேற றனிககாறை தனிற்றுவககி. (௰௪)

மாமணிநற் பாடகமு மலிவிததோா வல்லியெனப
பூமலிசெங கரததுடனப புணணியனோா புணாபொழுதிற்
காமனெழி லழிததவனுங் காமுறுவோ னெனவெனது
ீமைவிழிக கடைநோக்கிச சிறுமுறுவ லிறைசெயதான. (௰௫)

அவவளாயி லிமையமயி லமாநதிருப்ப வகிலத்துப்
பொயவிரவா முனிவாிவன புகழியகக னெனவுணரச
செவவளாமே னியனடியென சேயிழையாயப பினசெல்லச
சைவமுனி வாகளிருககுந தாருவன மதுசாாநதான (௰௬)

சென்றுமுனி வாகளிருககுந தெருததலைசசே ாியிறசெறிநது
முனறிலிடைத துடிமுழககி முறுவனமிக முகமலாநதிதத
துனறுபலி கொணாநதணையுஞ் சுாிகுழலா மொழிநேககி
யனறிறைவ னினறுபுாி யபிநயமா யிரகோடி (௰௭)

எணணாிய வபிநயஙக ளிறைபுாிய நிறைகறபிற்
பணணமரு மொழிமுனிவா பாாபபனிகள பலாீண்டி
நணணருநாண மடமசசம பயிாபபெனனு மிவைநமுவக
கணணுதலோ னிருமருஙகு மொனருகக கைககொணடாா (௰௮)

சாயவாா குழலொருகை கலையொருகை யறததாஙகிப
பாயவாள விழியருவி பரவசரா யெதிாபயிலவாா
தாயவா[illegible]திருவாயிற றுலஙகுநகை யெனமொழிவா
ராயவா லினியெமமை யணைநதருளா யெனவயாவாா (௰௯)

ஐயமிட வெனறுகடி தாிசிகொடு புறபபட்டுக்
கையமர வமுதாககிக கலததிடுவாா நிலததிடுவாா
செய மலாிலையுடனே குவிததகரத துடனசொணாநது
நைபமட கெனவிடுவாா நாமுயநதோ மெனஙவிலவாா. (௨௰)

முனபிசசை வளாககணட முகமென்பாா முயஙகிரதி
மனபிசசை வனபபகழி மாாிசொாிந திடுமெனபாா
பினபிசசை சொணடுவரப் பெருமபிசசை யளிததகலவா
ரானபிசசை கெடவுருக வெமககிரஙகா ரெனவயாவாா (௨௧)

நிலனுமின வளைதாரு நீரொன்று தகைநதொன்று
சொலலிவிடு மெனவணைவாா துணைகொணமணி முலைகாட்டி
யிலனுமிது வெனமொழிவா ரெவ்விடமு மிடமெனபாா
புலவியிடு மெலலையுடன் போதுமிறு மெனப்புகலவாா (௨௨)

ஐயமுள திலதிடையென றறிவிப்பா ரெனநிற்பா
ரையமுள திலதுயிாவந தணைநதுகொளென பவாபோல்வா
ரையமறு மெனககணைசொண டஙகணடாந தலையாமே
யையமறு வெமைநோககி யருசலெறு யெனவயாவாா. (௨௩)

ஆடுவா ராடாத வபிநயங்கள் பலபுரிவா
ரோடுவா ரோடாமோ வுணகலனிங் குமக்கென்பார்
கூடு[illegible] கூடாத குழலலையக குழன்மொழியாற்
பாடுவார் பாடாக மேல்விழுவார் பலராகி (௨௪)

பேதையாகண முதலாகப் பேரிளம்பெண மையாமுடிவா
மாதரவ ரிருமருஙகு மறுகுமறு கிடைநெருஙகி
யோதமெழுந தெனநிலவு மொலியுயாவா ஞறநகைததது
நாதனெழுந தருளவய ஞனணைநத படிநவிலவேன (௨௫)

சற்புடைய மடநதையெனக் கருதரிதாயக கணடவாகள
பொறபுடைய பொதுமகளாப புகலவரிதாம பொலிவினதா
யறபுதமாயச சிவாநதுமிமாந தகனறவயில விழிககணைகள
விறபுருவத துடனமுனிவா விழியிலககா விடுமளவில (௨௬)

எணணரிய நிறவினாக ளிடுநூலே குறியாகத
திணணியநெஞ சவைகுலையச சிகையவிழ வுடைநழுவப்
பணணலரு மபிநயஙகள பலபுரிநது பரவசரா
யணணலெதி ரணைநோககி யாதரிததா ரருமுனிவா (௨௭)

எவராலு மெனறுறு மெயதரியா னேயவுறறுத
தவராசி லிடஙகடொறுந தாவிலபலி கொளநடநதான
சிவராக மடைவோரிற சேயிழையா மெனநோககு
பவராகா பராத பரமபனாயோ ராயினா (௨௮)

கோவமிகு முதுமுனிவ ரொன்றாகக குழுமியெழுந
தாவதெனு மிவனிநத வாசிரமத தஞசாதே
சாவனமிகுங கறபழிதத காபாலி யெனககனனறு
தாவமிகும படிபரவாச சாபஙகள பலவிட்டா (௨௯)

இடடபல சாபஙக ளிறைவனயன மேவாது
கெடடபடி கணடுசினங கெடாதமனத தினராகி
நடடமளித தருளெனறு தகைவாபோ லெதிரநண்ணிச
சிடடமலி தருகுணடந திருமுனனே திகழவிததா. (௩௰)

எஞசாத வழலிருததி யெடுதததுமனுக கணிததோதி
நஞசான திரவியஙக ளுடியவை பலகோலி
நெஞசாலு நினைவரிய நிருமலனே யிலககாக
வஞசாதே யபிசார மபிசாரத தமைததாகள (௩௧)

கருததிலவிழி சிவநதமுனிக கணஙகணததி லுதிப்பிதத
வெரிததகதிரு முழுவையையே னேவுதலு மெநதைபிரான
சிரிததருளி யதுபிடிதததுத திருககரததி னகநுதியா
லுரிததவுரி பசுமபடடா வுடைதொடைமே லுறவுடுததான. (௩௨)

எரடஙகு குண்டததி னெரிவயிற்றிற பிறந்தெழுநத
பாரிடஙக ளாரிடமாம பரிசனமா யினபயிலச்
சீரடைநத மணிமுசசிச செயயவிழி வெளளெயிற்றுக்
காரவிடஙகொ ளொருபுயஙகங கடிதுவரக கைககொண்டான். (௩௩)

மைவிஞ்சு நெடுந்தடித்தின வாக்குழலவர் சடையாகத்
தெவ்வனப வொதிரிரண்டு திருக்கரங்க ளுருத்தெழுமுற
கைவந்த நிலயமலர்க் காலவந்து கலந்திசைபப்ப
பவ்வுங்கொண முழுநஞ்சு நுதல்விழியும் பரித்தான். (௩௪)

ஏயந்தவன்ன முன்னுகாந்த விருளுமிழவ தெனவெரிவாய்ப்
போரித்திரு மெரிமுசசிப் பொறிவிழிவெண பறகுறளன்
சிந்தரவத் தூடனரவந் திகழவர வரனெதிரே
பாயந்தருளி வெரிசெரியும் படியடிமேற் பயிலவித்தான. (௩௫)

மலங்கவெரி தரவேந்தி மந்திரங்கள வரக்கரத்தா
லலமபுசிலம பணியாகத் திருவடியி லமாவித்துத்
துலங்குபல சடைதாழத துணங்கைக்கணந் துதைவிப்ப
வலங்கலணி தடந்தோளா னருநட மா டுதலபுரிந்தான. (௩௬)

தாகத்தா லலைந்துமிகத் தளாந்துதவ வலிசவித்த
மோகத்தா விழந்தனலு மந்திரமும விடமுடிந்த
சோகத்தா னிராயுதராயத் துளங்குநட மிறைதொடங்கும
வேகத்தா லருமுனிவ ரொனருக வீழந்தாரகள. (௩௭)

நடமுயலும பொழுதஞ்சி நடுநடுங்கி நானயரக
கடகமென விடதரததைக கடடியவய கைககவித்த
விடையிலவிடை யுடனெடுவா னெயதியிடத தணைந்தகுல
மடவரலை மகிழ்ந்தவணமேன மலாந்தகடைக கணவைத்தான. (௩௮)

வேறு

அரிவைய ணைந்தபி னெங்கணு மலாமழை யணடாபொ ழிந்தனா
பிரமபு ரந்தரா வந்தனை பெருகினா முனபுற வினபுறு
முருவமொ ழிந்திக ழெனபழ வுடலது கொணடுப ணிந்தெதிா
மருவந டுங்கியொ டுங்குதன மலைமகள கணடும கிழ்ந்தனள (௩௯)

விரவிய வங்கண னெங்கணும விரிசடை மணடிய லைந்திட
வெரிவிரி செங்கைசு ழன்றிட விடிதுடி கொண்டிட வெண்டிசை
பரிபுர புணடரி கந்தகு பதயுக ளமபல ருந்தொழ
வருளபுரி யெந்தைம டந்தையு மதிரந டங்கடொ டங்கினன. (௪௰)

கரணம னந்தமு யனருவி கலவுசி லமபணி குஞ்சித
சரணமி லங்கவ லமபுரி தருகர முமபொலி வுந்தகு
திரிணகின மங்கைநெ டுங்கய நிருநய னங்களசெ றிந்திடு
புரணமு மொனறிய வெனறிகொள் பொருவில்பு யங்கமு யங்கினன். (௪௧)

புனிதபு யங்கமு யங்கிய பொழுதவ னுந்தன டந்தரு
மினிமைநு காந்தம டந்தையு மெழிலவிடை யுமபெறு கென்றரு
ணனிமிக வெனகணு மங்கண னகைதர வுயாதுவ ணங்கினன
மனமுரு குமபடி யனபுடன் வளாவிழி பினபுவ ழங்கினன. (௪௨

அயருமரு ந்தவா தம்பழி யகலநி னைந்தரு ளங்கண
சயசய சங்கர வெனறெதிா தனாயில்வி ழுந்துப ணிந்தனர்
நயநட னுந்தகு மங்கவா நவையெவை யுநதொக வந்திருண
முயலக னெனறுக வெனறதன் முதுகதி ரும்படி நின்றனன. ([illegible]

பணடைய விருள்பறி யுமபடி பஙகய பதமுத வுமபொழு
தெணடிக ழிருடிகள கணடன ரின்புறு திருநட மனபொடு
கணடனா வெருவினா நுணடுளி கணடரு மருவிசொ ரிநதனா
குண்டிகை குசையிசை தணடுகள கொண்டெதிா குணலைம விந்தனா. (௪௪)

சூடினா கரமல ரஞசலி சூழவுற வமராது தைநதனா
நாடிய கருவிகொ டுமபுரு நாரத ரிசைபடி யுமபடி
பாடிலா தெளிவிலா கினறனா பாரிட கிலவுது ணஙகைகொ
டாடின சரணமி டுநதொழி லாயினா கணபர நாதாகள (௪௫)

அங்கரி பிரமபு ரநதர ரணடாகண் முனிவர கணடமு
மிஙகெம தினியந டஞசிவ லிஙகம திசையமி லைநதொளிா
கொஙகலா பலமல ரனபொடு கொணடடி வழிபடு மெனறுயா
மஙகுலி னிடைவிடை தஙகிய மஙகையொ டிறைவனம றைநதனன. (௪௬)

இறைமறை தருதிசை முனரெழு தெவாகளு மகலவுழி வெனறிகொ
ளறிவுறு மொருமைய னநதநின னமளியி னெருநல மாநதொளிா
கறைவளா மிடறன டநதொழு கலவியி னலமொடு கணபடு
முறைதரு துயரமொ ழிநதன னெனமுக மலரமொ ழிநதனன. (௪௭)

அணடன துயாநட மென்றலு மஞசலி சிரமுற வனபொடு
கணடவ னொனமிக நுணடுளி கணடர வுருகுதல கணடரி
தொணடின ரிவாபணி யெனபணி சுநதர னடிபணி யெனபணி
பணடென தணையவ னெனறுகொள பணபொழி வினியென மொாநதனன.௪௮

இனியனை யெனநனி துஞசுத லிசைவில தெனதுள நினபணி
தனயனை முயலமொ ழிநதுயா தவமுயல வெதுதகு மெனறலு
மனமிக வுருகிய னநதனும வாதன தினியந டநதொழு
துனைவினி தெனினும கனறிடு தொழினினை வரிதென மொாநதனன (௪௯)

மாநவன மிகவும கிழநதிறை வாழவட கயிலைம ருஙகுற
நீதவ முயலகயல கொணடக ணோரிழை யதிபனும வநதுஙின
ஞுதர வமரவ ரமபல வாசற வருடரு மெனறபி
னேதமில பொருவில னநதனு மேசறு மரியையி றைஞசினன (௫௰)

விரவரி யருளகொ டனநதனும் விரைவொடு தகவிடை கொணடபின
மருவரு தலைவனம கிழநதுறை வளாவட கயிலைம ருஙகுற
விரிபண மணிவெயில சிநதிட விரிவிழி ககிரைவி ழுஙகிட
வெரியெரி திசைதொறு மணடிட விகழவறு தவமதி சைநதனன். (௫௧)

வேறு

தவமிக முயலும் போது தனனுயிாப புமிழவ தனறிப
பவனெனு முணவுங கொளளான பலபக லகலவும பாரான்
சிவனடி காணுங கணக டிபபிய மாககு வான்போ
லுவமனில கதிரோ னுளபுக குருகிநே ரோட வைததான். (௫௨)

இனனவா றருநத வஙக ளிவனியற றிடாந டஞ்செய
மனனன்மா முனிவு ரைபபோல வாயமைக ளளப்பா ஞகி
மூன்னய ஞகி யனன முறுகிட மாக வேறி
பனனவ னெதிரோ செனறு னவனுமா தரங்கள செய்தான். (௫௩)

செய்தவன் றன்னை நோக்கிச் சினவரா வருவோய் செல்லன்
மெய்திகழ் தவங்கள் போதும் விரவுபோ கங்கள் வீடு
பொய்தகா வித்தை சித்தி பொருந்துவ தொன்றெ மக்குக்
கொய்துரை தருதி யென்று கூறினன் முனிவர் கோமான். (௫௪)

வாசகங் கேட்ட னந்தன் மகிழ்ந்தியான் புகழ்ந்த தைத்த
தீசனை யென்ன வேண்டிற் றெவாதரி னன்று னக்குப்
பேசுமென் றனைத்தும வேண்டாப் பெற்றிகண டயனி கழ்ந்திங்
கேசறு தவஞ்செய வான்வே றென்பெற வியம்பு கென்ன. (௫௫)

முத்தியு முடிவி லாத போகமு நாலி ரண்டாஞ்
சித்தியும வித்தை யாவுஞ் செய்வதென் றிகழ்வ னத்தி
லத்தனன் றெவாசகு நலகு மானந்த நிருத்தங காணும்
பித்துமே விட்ட தென்று பேசினு னேசி லாதான். (௫௬)

முந்தய னவனை நோக்கி முடியநீ முடியா தொன்றைச
சிந்தனை செயத பித்துத் தீர்தரா தென்ன கைத்தங
கந்தமில சுதந்தி ரத்தோ ஞாசொல வனத்தி லன்று
வந்தரு ணடம்பு ரிந்தான மதியிலா யெனவு ரைத்தான். (௫௭)

ஆலவா யனந்த னென்று மாடுவா னவனே யன்றோ
சாலவா தரித்தாற றுனே தருபவன றரா னென்று
லேலுமிங கென்ன வனந்த திறையவ னந்தோ வந்தோ
காலமு மநேகஞ் சென்றுங கழிந்தில தாசை யென்றுன (௫௮)

நொந்தபங கயனை நோக்கி நுடங்குட லளவே யன்றோ
வந்தமில காலஞ் செய்ததனை றதுவுமென றயரக கண்டு
மிந்தநீ யிறந்தாற பேறிங கென்னென வனந்த னினறென்
சிந்தையிங கிதுவாச செத்துந திருநடங காணபே னென்றான். (௫௯)

ஆங்கவ னுறுதி கேளா வன்னமே யானு நலகித்
தீங்கிலபங் கயனே முன்னைத் தேவாகண மலாகள சிந்த
வோங்கிருங கணங்கள சூழ வொண்ணுதற றிலக வல்லிப்
பூங்குழ லுமையாள பாகம புரந்தர னுயி ருந்தான். (௬௰)

கண்டபோ தனந்த னஞ்சிக கரசர ணுதி கம்பித்
தண்டனே போற்றி யாணட வமலனே போற்றி திங்கட்
டுண்டனே போற்றி நாயென சொன்னவை பொறுப்பாய போற்றி
கொண்டனோ கண்டா போற்றி கூத்தனே போற்றி போற்றி. (௬௧)

ஆண்டிட வேண்டி வந்த வமலனே போற்றியென்று
மாண்டகு மனங்க ளைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்ச
நீண்டசெஞ் சடையா னுனை நோசெல வுகைத்த ணைத்துக
காண்டகு கருணை நலகிக கைத்தல முடிமேல் வைத்து. (௬௨)

இப்படித தவங்கள செய்தா லன்றிநம் மினிய கூத்து
மெய்ப்பட தெரியா தன்று விளங்கிடக கடவ துன்ற
னெய்ப்புறு துயரந தீக வெனவுரைத தெம்மை யுண்மை
செப்புது முனாக வென்று கூறினன் றேவ தேவன். (௬௩)

வையக மாயை யின்கண் வினைவழி வருங்க டாதி
செயபவ ரொழியத தோன்றுச சீலதத வுயிாகள சேர்தற்
கெவ்வகை யுணாவுண் டெனனி விலஙகுமைந தொழிலி யாவு
மும்வகை யாலி யற்றற கியாமுளோ மெனவு ணாததது. (௬௪)

சகளநிட் களமெ மகருத தனுசமா மேனி யாநீ
யுகளமு முணாிற சததி யுபாதான மாகப பாச
நிகளம தகற்ற வனபா ரோங்க முருவ மொனறுன்
றகளமாய் ஞான மேயா யகணடமா யமாநத தன்றே (௬௫)

இருவகை யிவை கடநத வியலபு நம் மொளியா ஞான
வுருவமா னநத மான வுயிரியாம பெயரொ மகருப
பரபதம பரம ஞானம பராறபர மிலது காதத
திருமலி யிசைசை செயதி திகழ்நட மாகு மன்றே. (௬௬)

ஆரண மனைதது நாநின றுநேு மெனறு போறறுங
காரணங காலந திககுக கருததிடங காண மாட்டார
சீரணி தேவ தாரு வனததிடைத தெரிய நினறு
நாரணன முதலோா காண நாடக நடிதத ஞானறு. (௬௭)

அன்றரு வனமபொ ருமை யலைநதமை யறிநது நாமும்
வெனறிகொ ணடஙக ளையதின விட்டன முனககு மினறு
நினறிட மிதுவாயக காட்டு நிலயமன றதுபொ றுககு
மனறுள தெனறு ணிநத வையகம வாழ்வ தாக. (௬௮)

அனநதனு நதொழுது போற்றி யடியனே னுயயத தேவ
ரினநதரு மறைகள காணு திலகுமன றுலகி லுணடாய
நினநதமி லருளாற காட்டு நினைவுமுண டாகிநீயே
வனநதனில வநதா யென்றுல வாழநதன னன்றே வெனறுன். (௬௯)

வலஙகைமான மழுவோன போறறும வாள்ர வரசை நோககி
யலைநதிடும பிணட மணட மவைசம மாத லாலே
யிலஙகைகே ரிடைபோ மறறை யிலஙகுபிங கலையா நாடி
நலஙகிள ரிமய நோபோ நடுவுபோஞ சுழுனை நாடி (௭௰)

நாடரு நடுவி னுடி நலஙகிளா திலலை நோபோயக
கூடுமங கதனின மூலக குறியுள ததறகுத தென்னா
மாடுறு மறைகள காணு மனனுமம பலமொன றுணடங
காடுது மெனறு மெனறு னெனனையா ளுடைய வையன. (௭௧)

மற்றது சிதம்ப ரத்த வாயமையான் மாயா நீர்மைப்
பற்றுட னழியா தென்றும பயினறுள துயிாக ளெணணி
னறறவஞ செயதா னீடு நாடரு ஞான நாடடம்
பெறறவா காணபா காணப் பெறுதவா பிறப்ப ரன்றே. (௭௨)

நீயினிக் காள வாயு நிலவெரி கதிரார் கணனு
மாயிரஞ சிரமுங கணடா லஞ்சிடு மகில முன்னே
தூயவத திரியுந தாரந துலங்கன சூயை தானுஞ
சேயென நின்னை வேணடித திருநதருந தவமபு ரிநதார். (௭௩)

அரியவர்க் குன்னை யீந்தா னன்றுநீ பிறந்த லஞ்சி
யிருதுவாய்ப் புனிதை யாய்வந் தேற்றவஞ் சலிப்பா லெய்தி
மருவுமைந் தலையோர் பால மாசுண மாகக் கண்டு
பரிவினுற் பயந்தா னீப்பப் பதஞ்சலி யான பண்பால். (௭௪)

ஆங்கது வாகி யிந்த வனந்தனு ணினைவி னோடும்
பாங்கினு னீங்க லாகாப் பதஞ்சலி யென்னு நாமந்
தாங்கினீ நாக லோகந் தனுவழி சார்க நாப்ப
ணோங்கலொன் றுளது தென்பா லுயர்பில வழியு முண்டால். (௭௫)

இடமதன் முடிவு தில்லைத் திகழ்வன மாகும் வாய்தல
விடவட பாலி லால மென்னிழற் றன்னி லந்தத்
தடவரை கொழுந்து மூலத் தானமாங் குறியா யிந்தப்
புடவியி லமரர் போற்றும் பொற்ப மர்றபு தத்து. (௭௬)

பூசையங் கியற்றிக் கூத்தும் புந்திசெய் தருமபு விக்கா
லாசிலா முனியி ருந்தா னவனுட னமாக நாமு
மோசைகொள் பூசம் பொன்னோ டுறுதினம் பொருந்து முச்சி
தேசுறு நடநீ காணச் செய்துமென் றருளிச் செய்தான். (௭௭)

திருவருள் பெற்று மற்றத் திகழணந் தனுமவி ழுந்து
பரிவொடு பணிந்தெ ழுந்து பரவச னாகி நிற்பப்
புரிகுழ லுமையா ளோடும் பூதமுங் கணமும் போற்ற
விருவிசும் பதனில் விண்ணோ ரிறையவ னுறம றைந்தான். (௭௮)

அண்ணலார் மறைந்த போதங் காசைநே ராசை யோடு
மண்ணிலே வீழ்ந்தி றைஞ்சி வானவ னருளா லிந்தத்
துண்ணெனு முருவ நீங்கித் தொழுபதஞ் சலியா மேனித்
திண்ணமா ரிலங்க மாகச் சிலபகல் சிந்தை செய்தான் (௭௯)

வேட்டுவெற் குறித்த பச்சை மென்புழுப் போல நாதன்
காட்டிய மேனி கொண்டு கண்டது தொழுது பண்டை
நாட்டுதி ரணைய வண்ண னயந்தவர் கேட்டு நாக
ரீட்டமுந் தலைவ ராணு ரியாவரு மெதிர்கொண் டார்கள். (௮௰)

மண்டிவந் தெதிர்கொண் டார்கு மாசுண வரசர்சூழ
வண்டூர்தம் பெருமா னலகு மருவரை யமலன் மேனி
சண்டுவந் திறைஞ்ச நின்ற காற்கோடன் முதலோர் போற்றி
விண்டுநீ பணிவா னென்கொல் வேண்டிய தென்றுரைத்தார். (௮௧)

காதலி னேக்கி யுள்ள கைப்பொருள் கண்டோர் யார்க்கும்
பாதிடு முரவோர் போவிப் பருப்பதம் பாத லக்கீழ்ப்
போதமார் தான மெல்லை தில்லையாய்ப் பொருந்தி வாழு
நாதனார் காணு மென்று கூறினா னாக ராசன். (௮௨)

அலைபணத் தலைவர் யாமு மறிந்தவர் கேட்டி யாயிற்
றலைவனே மலையென் றெண்ணிச் சங்கித்து மிருந்து மிந்தப்
பிலவழி சேழுற் றெல்லை பெற்றில மேலுஞ் சாலச்
செலவரி தென்று மீண்டுந் தெளிவில மென்று செப்பி. (௮௩)

அத்தகு வாய்மை யாலே யவர்களா தரித்துய போற்றிப்
பத்தியா லிறைஞ்சக் கண்டு பதஞ்சலி யவரை நீங்கிச்
சுத்தமார் பிலமவ ணடைந்து துணைவனே துணையா வுன்னி
யித்தலந் துயர நீங்க வேறுவா னேற லுற்றான். (அச)

அரவணை யாட வாடு மண்ணலஞ் செழுத்துங் கண்ணுக
கரவிலா வழியா லெண்ணில காலங்கள் கழிய வேறிக்
குணைகடன மணியு முத்தும பவளமும் கலமுங் கொண்டு
திரைநிரை வணங்குந் தில்லைத் திருவெல்லை சேர வந்தான். (அரு)

உருகிட வுள்ளங் கண்ணீ ரோவாம லொழுக வுச்சிக்
கரகம லங்கள் கூம்பக் கண்பண மணிவி ளங்கத்
திருவருள் வளர ஞாலஞ் சிவமய மாக மாயா
விருள்கெட ஞான பானு வென்னில மேலெ ழுந்தான். (அசு)

எழுந்தருள் வனமி றைஞ்சி யிருந்தவா கண்டு காணுச
செழுந்தவ வுருவை நோக்கித் திருமுனி திகைப்பத் திங்கட்
கொழுந்தணி வேணி யண்ண லருளினுற கொழும்பு லிக்கா
லழுந்துமா தவனை நோக்கின் றுதர வதனுற கண்டான் (அஎ)

மங்கல வுருவா மேனி மாமுனி யதிச யித்துச்
செங்கைக ளேந்தி மேனி திகழவுகண் டுவந்து செல்வா
வெங்குறை வாயநீ போவ தெவ்வளவ் வேது நாமஞ்
சங்கைக ளகல வெல்லாஞ் சாற்றுக வென்று செப்ப (அஅ)

அடிபுலித் தாளோய நேளயா னனந்தனு னந்தமான
நடநெடு வனத்து ளண்ண லயந்தவா நலகி யென்னை
நெடியவ னமளி கொள்ளா நீர்மையா னீப்ப நீங்கித்
தடவரை மருங்கே யானுந் தவமபல காலஞ் சார (அகூ)

வாசமா மலரோ னுகி வாய்மைக ளளந்து தானுந்
தேசினி லணைந்து வந்தென சிரமிசைக் காமி ருத்திப்
பாசம தகல நாயேன பதஞ்சலி யாக நல்கி
யாசிலா வுபதே சங்க ளளவிலா வகைய ளித்து. (கூ0)

வேண்டிநங் கூத்துக் காண வியாக்கிர பாத னென்னு
மாண்டகு முனியுந் தில்லை வனத்தின னவனு நீயுந்
தாண்டவங் காண்டி நாகத் தலத்துயா பிலத்தா லேறி
யாண்டிரு வென்று ரென்னு னருமுனி யயர்ந்து வீழ்ந்தான். (கூக)

அருள்புரி கருணை வெள்ளத் தழுத்தினு னென்னை யண்ண
றிருவுளம் பற்ற யானமுன செய்தவ மெனனோ வென்றென
றுருகினன கண்ணீர் வார வுயர்பதஞ் சலிநீ தந்த
கரவிலா வருளா மென்று கைகளாற் கட்டிக் கொண்டான். (கூ௨)

திண்ணமா சிறியோன் பெற்ற செல்வமா மென்ன ஞானக்
கண்ணினு லமலன கூத்துக் கண்டுளங் களித்தான் போன்றங்
கெண்ணிலா வின்ப முற்றங் கிலங்குபொற் கயத்து மூழ்கிப்
பண்ணிநான் மலரான் மூலப் பரமர்தாள் பணிய வுய்த்தான் (கூ௩)

வலங்கொண்டு குடபாற் றெய்வ வாவியின் மூழ்கு வித்து
நலங்கிளா தன்னை யாண்ட நாதனை வணங்க நல்கித்
தலம்புணர் பன்ன சாலை தருவித்துச் சாக மூல
பலங்களு மிலங்கப் பின்றாட் பரிந்தருள் விருந்த ளித்தான். (௧௪)

மனக்களி கூரு நாளில் வனமதன் குடபாற் றெய்வப்
புனற்றடங் கண்டு மூழ்கிப் புணர்குண கரைமேற் போற்றத்
தனக்குமோர் காய லுரைத் தாபித்து வணங்கித் தங்க
னிதமில் சாலை வாவி யதன்வட பால மைத்தான். (௧௫)

ஆங்கிட மாக நாளு மமர்ந்தனந் தீச்சு ரத்துந்
தீங்கில்வன் புலீசசு ரத்துந் திகழ்சீர்மூ லத்தா னத்து
மோங்கிய நாதன் பாத முறவுற வணங்கி யாட
லீங்களித் தருளு கென்றங் கிருவரு மிருந்தா ரன்றே. (௧௬)

வெண்டிரை யொலியார் தில்லை மிருவன விலங்கி யாவும்
பண்டைநம் புலிய னன்றிப் பாமபனும் வந்தா னென்று
திண்டிறற் களங்கி மீத்துச் செவிகளுஞ் சிலிர்த்தி யேங்கி
மண்டிய காலஞ் செல்ல மருங்குற வணைந்த வன்றே. (௧௭)

நாடொறு மமையந் தோறு நவநவ மாக வந்து
கூடினர் நேக ராகிக் குழகனை வழிபட் டேத்தித்
தாடலை யுறப்ப ணிந்தோர் தழைநிழற் சார்ந்தி ருந்தென்
பூடுரு கிடமோ றண்ண லுரைத்தவா விரித்த வாயில. (௧௮)

வந்தவர் சொல்லக் கேட்ட மன்றுள தென்ற வெல்லை
சிந்தையா விறைஞ்சிச் சென்று சிரமுறப் பணிந்து கூத்துப்
புந்தியால் வணங்கி மேனி புளகமும் பொலியப் போந்தங்
கிந்தவா றெண்ணில் கால மிருவரு மேகு வித்தார். (௧௯)

பதஞ்சலிச்சருக்கமுற்றுப்பெற்றது.

ஆகச்சருக்கம்-௩-க்கு - செய்யுள்-௱௫௮.

நடராசச்சருக்கம்.

காலமு மநேகஞ் சென்று கழிந்தபின் கடவுள் கூறுஞ்
சீலமா சித்த யோகந் தெளிவுற நாடிச் சிந்தை
சாலவு மகிழ்ச்சி பொங்கத் தருக்குமிக் கிருக்கு மிக்குப்
பாலமு தனைய நாமம் பயில்வுமாய மூயலூ நாளில. (௧)

இங்கிவா தம்பா லன்பா லிறைநடக் கருத்த ராய்மூற்
றங்கிய வாறைஞ் ஞூறு தாபத ரனைய நீரிம்
மங்கல தினத்து வாழ வம்மினென் றுரைத்துத் தாமும்
பங்கமி லதுக ணத்திற் பன்முறை யெண்ணி யெண்ணி. (௨)

கறவையான் வரவு பார்க்குங் கற்றின மெனவுங் கார்சே
ருறையுண வுணர்ந்து நோக்கி யோய்ந்தபுள் ளெனவு மோங்கற்
செறிமுகின் முழவு கேட்குந் திகழ்மயிற் றிரளும் போல
விலையவ னடமே சிந்தித் திடைத்தினங் கடத்தி னார்கள். (௩)

வென்றிகொ ளந்நாண் முன்னாள் வெய்யவன் விரைந்து வெள்ளிக்
குன்றினை நண்ணி யண்ணல் கூத்தயர் தரவ கன்று
னென்றமை யறிந்தான் போலங் கிராவழி போந்து தில்லை
யொன்றிய கடற்பாற் றோன்றி யெழுந்துவந் துச்சி யுற்றான். (௪)

இரவியு முச்சி யெய்த விருகர முச்சி யெய்த
வருபவ ரெதிரோம் வந்தான் றேவர்க டேவன் வந்தா
னரியயர் பெருமான் வந்தா னென்றெழு வதற்குப் பின்னே
பரவிய வொலியுங் கேளாப் பார்மிசைப் பதறி வீழ்ந்தார். (௫)

ஆயிர மதியு தித்த வருவரை போல வேத
மாயிரம் வகையா லோது மதுதகப் பானு கம்ப
ராயிர முகத்தி ரண்டா யிரங்கரத் தால ணைத்த
வாயிரஞ் சங்கு மோமென் றறைந்தன தழங்க வங்கண். (௬)

நடமுயல் விரகுந் தாள கதியுநல் லருளாற் பெற்ற
வடகுவ டனைய தோள்க ளாயிர முடைய வாணன்
சுடாவிடு கடகக் கையாற் றொம்மெனப் பன்மு கத்த
குடமுழ வெழுமு ழக்கங் குரைகடன் முழக்கங் கொள்ள. (௭)

ஐந்துதுந் துபியு மாசி லருமறை யொலியு நீடு
கந்தரு வங்கள் கூடுங் கானமுங் கடவுள் பாதத்
தந்தமி ழிருசசி லம்பி னரவமுங் கேட்டா ரும்பர்
சிந்திய மந்தா ரத்தின் செழுமலர் தெரியக் கண்டார். (௮)

தாகத்திற் றணணீ ரோசை தகவொலி செவிம டுத்து
மோகித்தா ரெழுந்தா ரார்த்தார் முகமெலாங் கண்ணீர் வாரச்
சோகித்தார் தொழுதார் போற்றி துணைவனே போற்றி தோன்று
வாகத்தா யருளா யென்றென் றலறினார் வாய்க ளார. (௯)

எண்ணருங் காதல் கூரு மிருவருங் காண ஞானக்
கண்ணினை நல்க முன்னைக் காரிருள் கழிவுற் றின்ன
வண்ணமென் றறிய வாரா வளரொளி மன்றுண் மாதோ
டண்ணனின் றாடு கின்ற வானந்த நிருத்தங் கண்டார். (௰)

திருவடி நிலையும் வீசுஞ் செய்யகா லுஞ்சி லம்பு
முருவள ரொளியும் வாய்ந்த வூருவு முடுத்த தோலு
மரைதரு புரிவுங் கசசி னணிகளு மழகா ருந்தி
மருவிய வுதரபந்தக் கோப்புநூல் வாய்ப்பு மார்பும். (௰௧)

வீசிய செய்ய கையும் விடதரக் கரங்க வித்த
தேசுவண் டிடியு மங்கிச் செறிவுமுன் னிரண்ட தோளுங்
காசுகொண் மிடறுந் தோடார் காதும்வெண் குழையுங் காண
மாசிலா மணிவாய் விட்டு வழங்கிடா நகைம யக்கும். (௰௨)

ஓங்கிய கமலச் செவ்வி யொளிமுக மலருங் கண்ணன்
பூங்குழ லுமையை நோக்கும் புரணமும் புருவப் பொற்பும்
பாங்கமா நுதலும பின்றாழ் படர்சடைப் பரப்பும் பாம்பு
நீங்கரு தாரு நீரு நிலவுமே னிலவு நீறும். (௰௩)

கடிமல ரணைய வாரிக் காரிரு ளளகஞ் சேர்த்த
முடியுநன் னுதலும் பொட்டு முயங்கிரு புருவ வில்லும்
வடிகொள்வேல் விழியுங் காதும வளர்குமிழ் மலருந தொண்டைப்
படிவவா யிதழு முத்த நகையுமெய்ப் பசுமை வாய்ப்பும். (௰௪)

பூங்கமு கமர்க ழுத்திற் பொலிந்தமங் கலநாண் பொற்பும்
பாஙகம ரமையார தோளும் பஙகயச் செங்கை தாங்கு
மோஙகுசெங கழுநீர்ச் செவ்வி யொளிதரு மலருந தாருங
கோங்கரும் பவைப ழித்த கொஙகையுங குலவு பூணும். (௰௫)

துடியம ரிடையும் பாநதட் டொகுபணந் தகுநி தம்ப
வுடையமா துகிலு மலக லொல்கிய நிலையுஞ் செய்ய
வடிமலா மிசைய ணிநத வாடகப் பாட ககீழ்
விடுசுடாச சிலம்பும் வாய்ந்த மெல்லியல் வியாநதுகாண. (௰௬)

ஆடிய பெருமான் வெய்யோ னலர்கதி ராயி ரத்துக்
கூடிய மணட லமபோற குறைவிலா வகைநி றைநது
நாடரு ஞான மனறு ளுமைய வயன்மான் முனபு
தேடரு மேனி கொண்டு திருநடஞ் செய்யக் கணடாா. (௰௭)

வேறு.

பொருவில் புயங்கப் புனித னடஙகட் புலன்மேவத்
தெரிபொழு தஙகத தொருசெய லின்றிச் சிரமேவக்
கரமலர் நுநதப் புனல்விழி கமபித் துளைகாறு
விருவரு மினபக் கடலு ளலநதா ரென்செயதார். (௰௮)

தற்பர மாகுந் தலைவன துண்மைத் தன்மைப்பொற்
சிற்பர மாமம் பரவொளி யுந்தன் றிருமேனிப்
பொற்புட னுடும் பொலிவும் விழிகுட் புணராதா
லற்புத னேயிங காகில மென்றென் றயாகின்றார். (௰௯)

காரண னேமுன் காமனை வேவக் கண்வைத்த
பூரண னேநின புகழ்நடம் யாரும் புணர்வெய்தப்
பாரிருண மோகந தீரருண் ஞானம் பணியென்றென்
றாரண மோதுஞ் சாகைக ளோரா யிரமாக. (௨௰)

ஒருவனை நேரோ யிருவரு முன்னுன் மறையஞ்சா
திரவுறு மாறே யையமினி யெட்டும் படியின்பந்
தளைமுத லாரு றெனவரு நாதா தியின்மீதேய
பரதப ராவா பரிபுர பாதா பணியென்றார். (௨௧)

கரணம னைத்தும் புலனிவை காணு கைவிட்டான்
மரணமெ மக்கிங் கிதுத்மி யோம்வாழ் வருண்மாறிற்
றிரணமு மெய்ச்சஞ் சலமில தென்று லொன்றுநின்
புரணமெ னக்கொண் டருளுக வென்றார் நின்றாகள். (௨௨)

இவ்வகை யோநான் மறைமுத லேனோ ரிரவெய்தப்
பைவிர வாரப் பணியணி நாதன் பரிவாவிப்
பொய்விர வாமெய்ப் பொலிவினர் யாரும் புணர்வெய்தத்
திவ்விய மாமம் பரபத ஞானந் தெரிவித்தான். (உக)

நாரணன் வேதா வாசவன் வானோர் நவைசேரா
வாரண மேலோர் தாபதர் மூவா யிரவோர்நற்
சாரணர் தாவா நாரதர் பூதா திகளாசைக்
காரண ரோனோ ராடலை நேரோ கண்டார்கள். (உஉ)

கண்டனர் கண்ணுக் கின்புற முன்னே காமுச்சி
கொண்டன ருள்ளக் கொள்கைத தும்பக் குறியாரப்
பண்டரு வேதப் பாடலோ டாடிப் பரபோகத்
தண்டன தாமெய்க் கருணையி னூடுற் றலைகின்றார். (உ௩)

பரபத கங்கா தரவர விந்தா சனனுச்சிச்
சிரமரி கண்டா விருடரு கண்டா மிகுதெவ்வர்
புரமெரி கண்டா பவமிரி கண்டா வெனவோதிக்
கரமலர் சிந்தா வரகர வென்றா கணநாதர். (உ௪)

ஆடின ரெந்தா யாகம சிநதா மணியேயென்
றோடினர் நின்றா ரோகைம லிநதா ரொளிர்கண்ணீர்
வீடினர் குன்றா மூடிய வெநதீ வினைதீரத்
தேடும ருந்தே தாவரு ளென்றா சிலதேவர். (உ௭)

மாலயன் மேலா வூசவ னேசா மதியேசெங்
கோலநி லாவா பாலன நீறா கோவேதிண்
காலனி லாவா காதிய காலா கதியேவண்
பாலநி லாவா காவென நேரோ பணிவுற்றார். (உஅ)

திகழ்தரு செம்புன் றலைதிரி முண்டஞ் சேர்சங்கத்
தகுகுழை நுண்கண் சிறுநகை தநதந தாழ்பண்டி
பகுசக னநதிண் டொகுசர ணநதண் பாாதங்கப்
புகழ்கர ணநகொண் டயாவவ னந்தம் பூதங்கள். (உகூ)

மலரொரி முச்சிக் குழிவிழி யொட்டற் கவுள் வாய்விட்
டிலகெயி றொட்டைக் களமிரு நெட்டைக் கரமீர
லுலருத ரஞ்சிற் றரையுயர் தெற்றற் பதமோடும்
பலவல கைக்கொத் திடுகுண லைக்கொத் தினயாணி. (௩௰)

தோடிறை யேவாய் வீடல ரூடார் சுரிகுழைப்
பாடளி யாழோ டேழிசை கோடா வகைபாடத்
தாடகு மாடார் நூபுரம் வீடா வொலிசார்வித்
தாடினர் பாடா வாடினர் பீடா ரரமாதர். (௩க)

அண்டர்கண் மிண்டப் பண்டெழு நஞ்சுண் டமுதீயுங்
கண்டன கண்டப் பண்டைந டங்கண் குளிர் வித்துக்
குண்டிகை கொண்டைத் தண்டொடு மண்டிக் குலைவேணி
முண்டமி லங்கக கொண்டயா கின்றா முதுவோர்கள். (௩உ)

வீரத ராவான் மேருக ராகஎன் விரிகொன்றைத்
தாரவ ராவா காவென வேரோ தகவாரா
நாரத ரேரார் சாரண ரோனோர் நசையாழின்
பாரக ராரா வாரவ மொடாடும் பணியுற்றார். (௧௩)

குடமுழ வங்கொக் கரைபொரு தாளங் குழல்வீணை
படகமொ டுங்கத் திரிகைத டாரி பணிலங்க
மடிகர டஞ்சச் சரிபல கொண்டோர் தொகவாரா
நெடுமுகி லஞ்சக் கடலொலி யெஞ்ச நிகழ்வித் தார். (௧௪)

பரிவுட னுடுந தொழிலின ராய்முன் பலர்வாழத்
தெரிவுற நீடும் புலிமுனி யோனுந திகழ்வெய்து
மரவர சோனும் பரவச ராய்நின் றழநேரோ
வரமெமை கூறுந் தரவென நாதன் மகிழ்வுற்றான். (௧௫)

அண்டர்பி ரான்முன் புண்டரி கத்தாண் முனியன்பிற்
கண்டுளி சோரக் கைதொழு துள்ளங சுசிவெய்திப்
பண்டுட னுளுங் கண்டிடு மாறென் பயில்பூசை
கொண்டருள வேறிங குணடில வேதுங கொளவென்றான். (௧௬)

ஆடுக வென்றங் காடும ரன்சீ ரருள்செய்யக்
கூடும னாதன் கூடும னாதங் கொடுவெம்மை
நீடும னந்தங கேத நினைநதோ நிலன்மேவுஞ்
சேடர்க டுன்பந் தீரநி னைநதோ தெரியாது. (௧௭)

செனறுவ ணங்கித் திகழும னந்தத் திறலோனு
மினறிகழ் வாழ்வோர் விழிபுணா காலந் தொறுமன்றந்
துன்றிய ஞானச சோதியு ணைசத துணையோடு
மென்றுந டந்தந் தருளவி ரஙகா யினியென்றான். (௧௮)

தேவர்க டேவன் றிருவரு ளங்கப் படிசெய்ய
மேவிய போதங கிருவரு மிக்கா டினாமிக்கோ
ராவென வேழெண் கடலொலி போல்வைத் தலைவுற்றா
பூவல யம்பூ மலைதக வானோர் பொழிவுற்றா. (௧௯)

எங்குமு ழங்கத் துநதுபி சங்கத் தொலிநீடச்
சிங்கையி லின்புற் றும்பர் களோனோர் தாம்வாழப்
பங்கமி லின்பத் தோருப தேசம் பரிவான்மிக்
கங்கவர் தங்கட் கெங்கள் பிரானு ரருள்செய்வார். (௨௰)

ஞானந மக்குத் திகழ்விட நம்மிற் பிறிவின்றான்
றூனது சித்துச் சத்தமர் ஞாலத் தகலாது
தானுட லுட்பட் டிடுமுயி ரிற்றங் குதல்போல்வோம்
வானவர் சுற்றிக் கோலுமி னென்றான் மன்றாடி. (௨௧)

தொன்மைய ஞானம் பெற்றது சுற்றும் பொருளாய்வான்
முன்மலர் தூவித் தொழநட ராசன் முதநூலிற்
சின்மய மாமன் றிரண்மய மொன்றுண் டதுசேரப்
பொன்மய மாகும் புவியினர் காணும் பொழுதென்றான். (௨௨)

என்றரு ளுஞ்சி ரருடலை மேல்கொண் டிமையோர்பொன்
சென்றழ றங்கித் தேசுட னேடிச் செலவுற்று
நின்றது கொண்டங் கருள்படி மாவா நிகழ்வித்தார்
மன்றகு மென்றங் கதுபடி மாவூ மலிவித்தார். (௪௩)

பொன்னச லஞ்சேர் பொருளை முயக்கும் புற்போன்முற்
பன்னரு ஞேயப் பரபத ஞானந் தருபான்மைச்
சின்னிலை மன்றந் தேவர்கள் செய்யுந் திருமன்றந்
தன்னையு மன்றே செய்தது ஞானந் தானாக. (௪௪)

அன்றுதொ டங்கித் தேவர்க ளுஞ்சீ ரரவோனுந்
துன்றுபு லிக்கான் முனிமுத லாகுந் தூயோருஞ்
சென்றுவ ணங்கித திசைதொறும் வாழத் திருவாளன்
மன்றின டந்தந் தென்றும கிழ்ந்தான் மாதோடுமே. (௪௫)

கரவி னிருத்தம் புரியவி ருத்தங் கழிகானின்
மிருகம னைத்தும் பறவைகண் முற்று மிகுநாதப்
பரிபுர சததம் பருகிம திததம் பிகைபாத
மருவி நிரக்கம் பொருகி யிரக்க மலிவுற்று. (௪௬)

அரவர சன்சொற் றகவர முன்பெற் றனனாகக்
கரவில்க ணங்கட் புனன்மிக நுதக் கரநாலுந்
திரிநய னமபொற் சுரிகைபி ரமபொப் பருசெம்மை
மருவிய நந்தித் தலைவனை வந்தித தெதிர்நின்றார். (௪௭)

பன்னுக ணத்தோர் தலைவன் வருத்தம் பாராதே
நின்னில யதனின் னிலைதக நாளுந் நில்லெனறாக்
கென்னையு மாக்கோ மிதுபிணி கைக்கு மெனிலெய்த்தோர்
தன்னைந ருக்கிச் சாறுகொள் வூனுந தகுமென்றா. (௪௮)

தாணுவை முன்னர்ச் சாருநர் கண்ணிற் றகநட்டம்
பேணுவ தாகப் பெருகு வரம்பெற் றனனொன்றா
லாணையெ னுமென் றாரறி வார்நா மினியன்பிற்
காணுநா காணுங் காலம் வருத்தல் கடனென்று. (௪௯)

அங்கக முற்றுந் தங்கிளர் காவ லயற்காவ
லெங்கணு மொய்க்கும் பாரிட மும்பரி டைக்காவல்
பொங்குசி னத்தின் கூளிகள் காளிபு றக்காவ
றங்குவ ருக்கந தம்மினெ ருக்கந் தகுவித்து. (௫௦)

காலையு முச்சிக் காலமும் வானோ ரோனோர்சீர்
மாலையின் மைக்கட் பூவையர் தாமே வளாகங்குன்
ஞாலந ரர்க்கெக் காலமும் யாரு நணுகாத
வேலைக ளத்தற் கிச்சையி ருப்பா யிருவித்தார். (௫௧)

நிலையமி தற்கிங் கிதுநிலை யென்றான் மன்றேறி
யலைவற நிற்கும் படியுமு வந்தா னென்றுன்முற்
கலைஞரு மாக்கும் பொருளென வன்றோ வந்தோவிற்
தலைவன்மு யக்கஞ் சகலம யக்கந் தானாமால். (௫௨)

பூவமர் வோனும் பொருநட லோனும் புத்தேளுந்
தேவர்கள் கோனுந் திருமுனி தானுந் திகழ்நாகர்
காவல னேயிக் கருணைந டங்காண வருளைத்தாய்க்
கேவல்செய் வோமற் றென்செய வல்லோ மென்றார்கள். (௰௩)

இப்பரி சாமிங் கிவரொடு பூதம் பேய்காளி
முப்புரி நூலோர் பூமகன் விண்ணோர் முதலாகத்
தபபரு மெல்லைக் குட்சிவ லிங்கந் தாபித்துத்
தப்புறழ் மேனிச் சோதியை நாளுந் தொழுநாளிற் (௰௪)

வீசிய கங்கைக் கங்கைவி டாவந் தரவேதித்
தேசமி லங்கத் திசைமுகன் யாகஞ் செய்தற்குப்
பூசைவ ழங்கிப் புவியுழு தப்புப் பூரித்துற்
றூசறு துங்கச் சாலைக ளின்பத் தமைவித்து, (௰௫)

திருமலி வித்துப் பறவைப டுத்துச் சிலகுண்டங்
கருதிநி றுத்திப் பசுநிரை கட்டப பெறுகம்பஞ்
சருநெய்கு சைப்புற் சமிதைசு ருக்குச் சுருவநதண்
பருதிபொ ரிப்பொற் குவைபழ வெற்புப் பலகொண்டு. (௰௬)

சிந்தைம கிழ்ந்தும் பரைவர வேள்விச் செயல்செய்வோர்
மந்திர மோதிப் பாவக சோமா வருணவா
முந்துமு ராரி வாதிமி ராரி வாமூவா
விந்திரன் வாவா சங்கரன் வாவா வென்றார்கள். (௰௭)

யாருமு ணைந்தா ரின்றினி யென்னு மிதுவென்றென்
றோருரு மு னன்பார யாவரு மின்பா ரொளிர்தில்லைச
சேரவி ருந்தார் போதுமி னென்றே சென்றேயு
நாரத கொண்டே மீளுக வென்றான் மறைநாவான். (௰௮)

நயமுனி யும்போய் நடவதிபன்று டொழுதொல்லைச்
சயமலி தில்லைத தாபதா விண்ணோ தமைநீரகள்
பயன்மலி யாகத் தனைவரு மெய்தப் பணிநீயென்
றயனுரை செய்தா னென்றுரை செய்தா னனைவர்க்கும். (௰௯)

நாரத னார்சொற் றேவர்கள் கேளா நகைசெய்தெம்
மோரவி நீயிற் றாவுக யாமே பெறுவோமிப்
பாரிணி னுளும் பேரரு ளாளன் பரதத்தே
னாரமு துண்போ மினியவி யுணபோ மன்றென்றார். (௨௰)

மற்றவ ரதஞ்சொற் பெற்றவ னுமபோய் மலரோன்முன்
சொற்றன னநதக் கொற்றவ ன யாமுஞ் சொன்னால்வந்
திற்றைம கங்கைப் பற்றுவ ரன்றே யிறைவாழும்
பொற்புகழ் தொல்லைத தில்லையி னெல்லையு ளுந்துற்றான். (௨௧)

மலரவ னுந்தா பதரெதிர் கொண்டா ரொடுவாழ்வுற்
றலைபுனல் சென்று டியபி னெழுந்தா ரழலாடு
நிலையம்வ ணங்கா நிகழ்சிவ கங்கா தரநீரார்
தலைவபு யங்கா பரணவி ரங்காய் தகவென்றான். (௨௨)

வேதனும் வேள்விக் கேதிகழ் வாளுய் விடைகொண்டே
நீதற மூலத் தானமி றைஞ்சிச் சிவலிங்கச்
சோதியை மேவச் செய்யிட மெங்குந் தொழுதன்பிற்
போதுக வென்றப் புலிமுனி சாலைக் குள்புக்கான். (௬௩)

இந்திரன் விண்ணோர் புலிமுனி நாகர்க் கிறையோன்மெய்ச்
சிந்தைய ரேனோர் சூழவி ருப்பத் திகழ்போத
னந்தமி லாதீர் மகமுயல் வேளு னனைவீரும்
வந்தனை வானீர் தந்திடு வீரோ வரமென்றான். (௬௪)

பூமக னெண்ணம் புகறரு போதுட் பொருளுன்னி
யோமென வோதா தவனத ராளு ரயனும்பர்
கோமக னீயுட் கொணட தெனென்னக் குளிர்கஞ்சத்
தேமலி தாரோய் செப்பிய தனரே செயலென்றான். (௬௫)

அங்கவ னின்சொற் கொண்டது வண்டின் ளயன்வேளவிக்
கெங்கணு மின்பத தாபத ருண்டாயி னுமெந்தைக
குங்கட மன்புக் கொப்பவ ரின்றென் றன்றேயா
னிஙகுவ ருநதிற் றின்றென நின்றங் கிரவுற்று. (௬௬)

பூவமர் வோனப் புலிமுனி கைப்பொன் முகிழ்பற்றி
யாவதெ ஞனே தூதனு மாளு லமர்தில்லைத
தாபத ராளுர் யாரையு மாவாழ் தருமவேள்விக்
கேவுத னீயே மேவுத லன்றே வியல்பென்றான். (௬௭)

கோகன தன்சொற் கொண்டுபு விக்கான் முனிகோப
மோக மிலின்பத்தாபதர் மூவா யிரவோரு
மாகரு மன்றத் தேகனையா மிஙகினிநுஙகட்
காகவணஙகப் போய்வரு வீரென் றறிவித்தது. (௬௮)

போதுக வென்றப்புலிமுனி போதன் பொதுமேவுஞ்
சோதியை வநதித தருள்விர வெய்தத் தொழுதொலலோர்
நாதனொ டன்புற் றகலநி னைப்போர் நமனோடு
மேதகு மெய்யும் போமினி யென்றே விடைகொண்டார். (௬௯)

சென்றபி னந்தத் திருமுனி யுஞ்சீ ரரவோனும்
பின்றிகழ் வேணிப் பிஞ்சகன் மனறம் பிரியாத
வொன்றியு சிந்தைத தாபதர் மீள்வுற் றுடன்வாழ்வ
தென்றுகொ லோவந் திடுநெறியேதோ வெனநொநது. (௭௰)

அந்தமி லின்பத் தெந்தைபி ராளு ரமர்நாளிற்
சிந்தைவி ளங்கத் தில்லைவி ளங்கத் தேனுருங்
கந்தவ லங்கற் சுந்தர சிங்கக் கவுடேசன்
வந்தமை சந்தச் செந்தொடை யானிமேல் வருவிப்பாம். (௭௧)

நடராசச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-௪-க்கு-செய்யுள்-௨௱௨௰௧.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

முற்காலத் திமையவர்கள் முன்பணிந்து தொழுமுதல்வ
னற்காலத் துடனவில்வா னுல்வணக்கமு மையுநடத்திச்
சொற்காரும் பொருளெவையுந் தொல்லூழி யுறத்தொடுத்
தற்கால விலேவிடிவ தாமளவா மமையத்து. (௧)

சத்திகளிற் கருத்திருத்தித் தாவிலரு மாமாயை
யுயத்ததனி னுதாதி யையவகையு முதிப்பித்து
வைத்தெழுதது மொழிமறைநூன் மந்திரமே முதலாய
சுத்தவழி விரித்தசுத்த தத்துவங்க டொகுமுதலில். (௨)

கலைமுதலா நிலன்முடிவாக் கண்டுணர்வங் கதிற்கருதிப்
பலவுயிர்க ளிருவினையாற் பயனுலகம் பெறப்பயிற்றி
மலரயன்மால் வரநல்கி மீற்றிவைநீர் பற்றிவிரித்
தலைகடலும் வடவரையு மாள்வீரென் றளித்தருளி. (௩)

அந்தணர்க ளுளரானு ராகுதிகசா மாதாக்க
டந்தனமா திரமுன்னே சாற்றினமித் தன்மையினன்
முந்துமவி பெறத்திங்கண் மும்மாரி யிமையவர்கள
சிந்துமுண வுளவாகி யகிலமெலாந் துயர்தீர. (௪)

சுருதிவழி யொழுகினர்கள் சுவர்க்கத்தா ராகமநூற்
சரியைகிரி யாயோகா சாலோக சாமீப
வுருவுவமை யினராக வுதவுநுமெம் முடனுகும்
பெருகியஞா னிகளெமமைப் பெற்றார்போக் கற்றாரே. (௫)

மண்ணுலகின் முறைபுரியா மடவீரைநால் வகைத்தண்டம்
பண்ணிநெறி நடத்திடவும் பலரறியா வகைபுரிந்த
வெண்ணில்வினை விதிவழியே நுகர்விக்கு மியல்பிற்குந்
திணையரா மிருதரும ருளராகச் செய்துமென. (௬)

வானவர்கோ னுரைத்திரவி மைந்தர்களி லொருவனுக்கு
ஞானவிழி நல்கிநம னற்பதியுங் கொடுத்தகற்றி
யீனமிலா வொருவனுக்கங் கிலகுமணி முடியளித்துத்
தேனகுதா ரணிவித்துத் தேவர்கடங் கைக்கொடுத்தான. (௭)

மற்றவருங் கொடுபோந்து வடவரைப்பால் வருவிக்கும்
பெற்றியினு லணைந்துநாற் பெருங்கடலுட் படிமபுவிக்குக்
கொற்றவனுய் மனுநாமங் கொணடிகடத தினனடைவே
முற்றிகழ வருமனுக்க ளொருநால்வர் முடிந்ததற்பின். (௮)

அன்னவர்கள் பின்னவனு மனுவாகி யவனுக்கு
மன்னுமனை வியரிருவ ருளராகி மற்றவரின்
முன்னவன்பா லுடன்மடக்கண் முழுநிறமா மகவுதிப்பப்
பின்னவள்பா லெழிலினரா யிருதனயர் பிறந்தார்கள். (௯)

விரவுசிங்க வருமன்பின் வேதவன்மன் மகிழ்வெய்த
வருதனயா மூவாதனு மறைமுறையின் மலிசடங்கு
பெருகியயின் படைபயின்று பிறங்குமத் தேரியரிதோர்
கருதியுகைத் திடுமாறு மொன்றாகக் கற்றான். (௰)

கற்றதற்பின முன்னவன்மெய்க் களங்கத்தா லரசாள்கை
குற்றமுள தினியுலகிற் குலமைந்த ரிருவரினும்
பெற்றவர்கள் பெறுகின்றா மனுவிலைசவர்ற் பெருந்தவங்க
ளூற்றொருங்கு மிதுசால வுறுதிநமக் கெனவுணர்ந்து. (௰௧)

மனுவின்மல ரடிவணங்கி மன்னவனே யடியேனற்
புனிதமிகு தீர்த்தங்க ளெங்குளவும் புகுந்தாடிப்
பனிமதியம் வளர்சடையோன் பதிகளுநின் திருமேனி
யினிதமரும் படிதொழுதிங் கெய்தவரு ளென்னவிசைத்தான். (௰௨)

மன்னவனு மிகநொந்து மைந்தர்மழ விதுமுதிர்ந்த
வென்னுடைய தளாவிதுநீ யிசைந்ததவ மினியாமோ
பொன்னணியும் பொருகரியும புரவிகளும் புணாதேருங்
கொன்னவிலும படையுநெடுங் குவல யமுங்கைக்கொண்டு. (௰௩)

திருந்தநடத திடுமெதுகாண டவமென்று செப்புதலும்
பரந்தபணு மணிப்பாந்தட் பாரந்தா னெனப்பரித்த
பெருந்தடந்தோ ளிவையின்னும பேரூழி பொறுததற்கென்
னருந்தவமே தருமெனரு ணரசனவ னதனுனுன். (௰௪)

வேறு.

அங்கதிசை வாகவிர வேதனிய கன்று
கங்கைகடல் கூடுதுறை காதலு டனாடிச்
சிங்கவரு மாவரு டிருந்தவரு மாமூற்
றங்கிமிகு வங்கமுயா சாவகம டைந்தான். (௰௫)

மற்றதுக டந்துவள ரொட்டியவ ளைப்பிற்
பெற்றமிகு பீமமிகு நாதனடி பேணி
யெற்றுபுன லாபதிக ளெங்கணுமி றைஞ்சித்
தெற்றடவி யூடுயர்தெ லுங்கமதணைந்தான். (௰௬)

பருப்பதமி றைஞ்சிவிழி சோதிபயில் வித்துத்
திருத்தகு நதிபொருவி றீர்த்தமவை யாடி
யருத்திமிகு காளனுட னத்திபணி நித்தன்
பொருப்புற வுடன்றொழுது போதலுறு நாளில். (௰௭)

காடதனி னூடுசிலை யோடுதனி யோடும்
வேடனை யழைத்துநிழன் மேவியிரு வென்றிக்
கோடுமலி கானிலுயர் குன்றுகளின் வென்றிச்
சேடுள வியப்புநனி செப்பெனவு ரைத்தான். (௰௮)

வேடனும்வ ணங்கியடி யேன்மிருக நேடுங்
காடிதுவ ளைந்தகரு நாயகொ டொருகானை
யோடுமிர வும்பகலு முண்ணிலுயி ருண்ணனீர்
நீடுதட முண்டமுத நீருமுள வெங்கும். (௰௯)

எண்டிசையு மங்குமொரு தாரியெழு வீழ்
விண்டகல்வி லாததரு மேவுமொரு தாரி
கண்டவர்க ரந்துரைக ளங்குமொரு தாரி
கொண்டநிழல் கண்டுவிழு கூடுமொரு தாரி. (உ௰)

ஓவிடுவி லோசையொரு பாலெழுவ திப்பான்
மாவடிவி டாதவொரு தேவருள மாடே
கூவன்மழை யால்வழி குலாவியொரு பச்சைப்
பாவையிரு போதும்விரி போதுபயில் விக்கும். (உக)

துரங்கமிசை கொண்டுவலை சென்டவொரு சொண்டன்
பரந்துலவு வெள்ளமலி பன்னதிபு குந்துட்
கரந்தவிட முனனரிது கானமிதனு மேன்மை
யிருந்தபடி சொல்லிலவை யெல்லையில வென்றான். (உஉ)

மறவனை யெய்தவழி செய்கவென வேடன்
றூற்றசரி யூடுகொடு பேகியிவர் சொன்ன
கொற்றவனொ னக்குமர னுங்குறுகி னான்முற்
கற்றமறை சொற்றமறை கம்பாதிரு முன்பு. (உங)

பேசரிய வன்பொடுப ணிந்துபெரு வாழ்வுற்
றாசையுடன் முககணனா யககணனொ னககண
டேசில்புகழ் கூறியிரு போதுமக லாமெய்ப்
பூசனைகள் செயதருளபொ ருநதிடவி ருநதான். (உச)

அணடர்பெரு மானழகு கணடகல்வ தின்றிப்
பிணடிகனி தேனுணவு பெற்றவையி டக்கொண்
டுணடுறையு நாளிலொரு நாட்குமர னுணமைத
திணடிறலி னனவருக வென்றுமொழி செயதான. (உரு)

தென்கடலி டைப்பொருவி றேசமது லாவிக்
கொனகடறு டைக்குட்க டற்கரைக டப்பா
னனகடனெ னைககடறி யாவுமகல் விப்பா
னினகடனெ னக்குமர னெண்ணறிகழ் விததான். (உசா)

அந்தவுரை கொண்டெயின னுகிலடி யேனும்
நிநதவன முங்கடறி யாவையும றிந்தே
வநதுகொடு போவனிரு மன்னவென முன்னே
வெநதிறலி னனடிப ணிந்துவிடை கொண்டான். (உஎ)

காடுமலை யுங்கடறு மாடுதட மாறுங்
கூடுமடு மீனமென நீடுகுல வேட
னோடியல மநதுசில நாள்கழி வித்துத்
தேடிவழி கண்டபடி செப்பவனை வுற்றான். (உஅ)

அங்கவன னைந்தரசன் மைந்தனடி பணித்
துங்கவன மங்களுழை தொல்சரியு மில்சேர்ச்
சங்கவன முங்கவன மாறருவி தன்னா
லெங்களுமெ ருங்கியுள தில்லைவழி செல்ல. (உகூ)

பின்னுமதன் மாடுசில காணடைபெ ருக்கிச்
சென்னெறியின் முன்னொருநதி சேரவளர் தில்லைத்
துன்னடவி யாயது துனுகவெனமி குத்தே
யென்னுள நவெகும்வகை யெங்குமுள தங்கண். (௩௰)

புண்டரிகம் விண்டமலா பொன்மலிசு னைப்பா
லொண்டனியி ருநதோாபுலி யனபெரிது றஙகக்
கண்டனன டுங்கினன்ம டஙகினனெ டுங்கான
மண்டியிது வநதபடி யெனறுளைாவ குததான். (௩௧)

கேட்டலும கிழ்நதுவினை யொத்தகிளர் வெய்தித
தேட்டமுறு வேட்கைமிகு சிஙகவரு மாநீ
காட்டுபுலி யனறனையெ னககடிது போவாஞ்
மீட்டுமுயர் கமபனை வணங்கிவிடை கொண்டான். (௩௨)

அததனுட ஞருயிர்கள் கூடவனை விக்குஞ்
சததிதரு வேடனர சனறனய னைகவொண
டெததகைய கானமு மியாறுமகல் வித்துச
சிததமலி திலலைவன வெல்லைசெறி விததான். (௩௩)

ஆவிசண்ம லஙகழுவு மாசிலருள போல்வாழ்
வாவிகம லஙகணய னஙகண்மலி விததுற்
றேவடுகொ டுஞசிலையன முனசெலபொழு திற்கொண்
டோவியமெ னும்பரிசி ருநதவனை யுய்த்தான. (௩௪)

வேறு

எராருங குமரன்முனி யிருநதபடி கணடஞசிச்
சேராதே யகலமனங் தெரியாது திருவுளளம
பேராத நிலைகலககல் பிழையாகு மெனவுய்ததா
ஞராத பெருங்காத லருஞசாபம புரியச்சம. (௩௫)

அச்சமிகு மிவனிருப்பு முணாவுமிக வணித்தாகை
நிச்சயம்வற கலைபுலரா நீாமையது பலாசிலையும்
பொச்சைதரு குசைப்புல்லும பொலிசமிததும் பூங்கலனும்
பசசைபட மிசையுலராப் படாசடையும பரப்புதலால. (௩௬)

என்செய்வோ மிருவினைக ளினிவிடுமோ தவமெவையு
முன்செய்யு முனிவாகளு முனிவர்களோ முனிவாகிற்
பின்செய்வ திவனருளாற பெறுதுமெனக் குமரனவன
றன்செய்ய கழலிறைஞசிக் கைதொழுது தனிநின்றான். (௩௭)

புந்தியினிற் பரபோகம் புணர்ந்தகன்று பொதுஞானம்
வந்தணுகி யதுகண்ணு மருவுமவன் றனைநோககிச்
சிந்தையினு லருமுனிவன் செலகால மூன்றினையு
மந்தமிலா வுணர்வைவிரித தாராய்வா னாயினான். (௩௮)

போனபல காலத்தின் பொலிவுகளு மினிப்புணர
மேனிகழுங காலத்தின் விரிவுகளுஞ் செல்கின்ற
தானமலி காலத்தி னளவுகளு மாராய்ந்து
பான்மைதருங் கற்பமிது பாத்மமெனும் பரிசுணர்ந்து. (௩௯)

அக்கால மணிகண்ட னுடலரு ளியகால
மெக்கால மெனக்கால மெய்தியவிக் காலத்து
மிக்காலுந் திரைத்தரைக்கு வேந்தாவான் வியன்கவுட
திக்கான்வெய் யவன்மரபிற் றிகழ்மனுவா மெனத்தெளிந்து. (௪௰)

மற்றவன்முப் புதல்வருள ரன்னவரின் முன்வந்த
வெற்றிமிகு குமரனிவ னென்னவிளங் கிழிகுளிரக்
கொற்றவனுசே யெதிர்நின்று குவித்தகரத் துடனடுங்கச்
செற்றமினமா முனிமகிழ்ந்து சிங்கவன்ம னேயென்றான். (௪௧)

அடியனே னென்றஞ்சி யாராத காதலுட
னெடிதுவிழுந் திறைஞ்சிவிழி நீர்ததும்ப நின்றவனைச்
சடிலமுடித் திருமுனிவ னழைத்திருத்தித் தனிவந்த
படிதெளியும படியெமக்குப் பகர்வாயென றருள்செய்தான். (௪௨)

அன்னவனுந் தொழுதடியே னுசிலகவு டேசமனு
வென்னுமவன் மைந்தனெனக் கெம்பியரு மிருவருளர்
நின்னுடைய திருவருளா னிஙபிறவிச் சிறைநீங்கப்
பொன்னடிசோ தவமியற்றப் போந்தனன்யா னெனப்புகன்றான். (௪௩)

மறைமுனிவ னதுகேட்டு மனனுமனு வழிசெலுத்து
முறையுனதா யவனுடலு முதிர்ந்ததுமா யிருந்தமையாற்
பெறலரிய வரசாளும் பேறுபெற லாயிருக்க
நிறைதவநீ புரிவனென நினைவுதகா தெனவுரைத்தான். (௪௪)

அரசாளு முருவலல வதிலாசை யினியில்லை
விரைசாருந் தொடைமனுமேன மேவினனே னெம்பியர்க
டரைசால நடத்தியிடத் தகுவரடி யேனுமொரு
கரைசாரும் படியழகா கடைக்கணளித் தருளென்றான். (௪௫)

இன்பாரக் கேட்டிவன்ற னெழிற்குறைதீர் வுறிலரசாம
வன்பாரம் பொறுத்தற்கு மனமுடையான் போன்றிருந்தான்
பொன்பாவும் பொதுமேவும் புனிதனருள் புரிந்தனனே
லன்பாரும் பணிகருநமக காளாவா னெனவுணர்ந்து. (௪௬)

வருமளவு நில்லென்று மற்றவனைக் கரைநிறுத்தித்
திருமலியும் பதஞ்சலிபாற் சென்றவனுக் கிவன்வரவு
பரிவினுட னுரைசெய்து பைம்பொனணி மணிமன்றிற்
கருணைநடந் தொழுதற்குக் காலமுமா யுள்புக்கார். (௪௭)

பெருக்குவினை வலியார்கொல் பிழைப்பார்முன் பிழைப்பான
கருக்குழிவெஞ் சிறைநீங்கக் கடைக்கணளித் தருளாதே
யிருக்குமொழி முனியகன்றா னினியெங்கே யெனநொந்து
திருக்குளத்தின் கரைநின்றான் சிங்கவரு மீன்றிகைத்து. (௪௮)

நடந்தொழவந் துள்புகுந்த நன்முனிவ ரிறைவனுக்கு
மடங்கலென நிகழ்மன்னன் மைந்தன்வர வுரைசெய்தா
லடங்கலரு மருடருமோ முனிநதிமோ வெனறஞ்சி
முடிந்தபடி முடிகவெனத் துணிந்தனராய் முன்றெழுது. (௪௯)

காலமறிந் தருமுனிவர் கருணையனே கவுடேசன்
பாலனனைந் தனனுடலிற் பழுதகற்றிப் பரதஞ்செய்
கோலமவன் றனக்கருளி யடிமைகொள வேணுமென
மேலவனை யிடம்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். (ருய)

தெண்டிரைசொ சடையாருந் திருவுள்ள மகிழ்ந்தருளி
மூண்டகவா வியிற்புகுக மூழ்கமொழிந் தவனை முனி
கொண்டுவரு கெனவருளுங் குலவுதிரு வருள்கேளா
வண்டர்தொழுங் கணநாத ரருளிப்பா டென்றார்கள். (ருக)

அங்கருளிப் பாடியரோ டருமுனிவர் கடிதணைந்து
சிங்கவன்மா வுனக்கின்பத் திருந்துநடம் புரிந்தருள
வெங்கள்பிரா னருள்செய்தா னெய்துகவென் றவனையெழிற்
பங்கயப்பூந் தடமதனிற் படிகவென வுரைசெய்தார். (ருஉ)

அருளதனாற் றடம்படியு மவன்கடன்மே லருக்கனென
விரவுபசுங் கானடைந்த மேருகிரி யெனவிளங்கி
யிரணியமா முருவாகி யெழுந்ததுகண் டதிசயித்துப்
பரவியது பெயராக யாவர்களும் பயில்வித்தார். (ருங)

மல்குபுலிக் கான்முனிவன் மற்றவன்றன் வலச்செவியி
னல்குதிரு வெழுத்தஞ்சு நவின்றவனைக் கொடுபோந்து
பல்குபுகழ்த் திருச்சிற்றம் பலமுன்பு பணிவித்தான
செல்வனுமங் கவன்காணத் திருந்துநடந் தெரிவித்தான். (ருச)

திருநடமுன் றெரிபொழுதிற் றிறலரசன் புளகமுட
னருவியிரு விழிபொழிய வானந்த பரவசனா
யுருகியுள மிகத்துளங்கி யுரைகுழறி விதிர்விதிர்த்துக்
கரகமலஞ் சிரமுகிழ்ப்பக் காசினியின் மிசைவீழ்ந்தான். (ருரு)

வேறு.

மாண்டகு மனங்க ளைந்து மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நீண்டசெஞ் சடையாய போற்றி நின்மலா போற்றி துன்ப
மீண்டுகொண் டுயிரு மாயா வுடலையும் வேத கஞ்செய
தாண்டவங் கணனே போற்றி யண்ணலே போற்றி போற்றி. (ருசா)

அடவியிற் பிறந்து துன்பா ராக்கைகொண் டுழன்று வீழக
கடவிய வெனனை மீட்டுன் கருணைவெள் ளத்து ழுத்தித
திடமிகு மறைகள் காணாத் திகழ்திரு மன்றி லாடு
நடநிலை காட்டி யாண்ட நாதனே போற்றி போற்றி. (ருஎ)

முன்பருந் தவங்கள் செய்தேன் முயங்கிய புயங்கங் காணப்
பின்பருந் தவத்தோ ரொத்தேன் பிறங்கிடைக் கிடந்த கால
மென்பணி கொள்வா யென்னை யினிப்பணி கொள்வா யீறி
லன்பருள் செய்வா யெனறென் றடியிணை தொழுது வீழ்ந்தான். (ருஅ)

இவ்வகை புகழ வெந்தை யிரணிய வன்ம வன்பின்
மெய்வகை யுவந்தோ மிந்த வியாக்கிர பாத னுக்கும்
பைவளர் பதஞ்ச லிக்கு மெமக்கும்வான் பணிய வர்க்குஞ்
செய்கவென் றருளிச் செய்தான் றேவர்க டேவ தேவன். (ருகூ)

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

ஆதிநா யகனை ளித்த வருடலை மேற்கொண் டாடித்
தீதிலாக் கோயில காலஞ் சேவித்துத் திருமுன் போற்றிக்
காதலால் வணங்கி யேத்திக் கருமூல் கார ணன்பாற்
கோதிலா முனிம கிழ்ந்து குறுகினன் குமரனோடும். (௬௰)

இரணிய வன்ம நாமுன் னிறைஞ்சிய நீங்கை யீங்காற்
றிருநடங் காணப் பெற்றோ மென்றவன் றனக்குச் செப்பி
யுருமலா தூவு வித்து வளர்புலிச் சரத்து மன்னு
மொருவன திருதாள் போற்றி யுறவுற விறைஞ்சு வித்தான். (௬௧)

ஆதியைப் பதஞ்ச லிக்கா மண்ணலை யர்ச்சித தற்குப்
போதுக வென்று கொண்டு போய்ப்பணி வித்துப் போந்து
காதலி னிற்பு குந்து கருதுப மன்னி யன்பின்
பேதைநீ பெறாது பெற்ற பிள்ளைக் கொள்க வென்றான். (௬௨)

என்றவ னருளக் கேட்ட விரணிய வன்ம னென்னும்
வென்றிகொள் குமர னன்னை வியன்மலர்ப் பாத மேத்தப்
பின்றிகழ் சடையா னும்மம் பேசுநாட் பிறந்த நாளா
மன்றுளா ரமக்க ளித்த மணியென மகவைக் கொண்டாள். (௬௩)

அந்தமி லின்ப மெய்தி யரசிளங் குமர னன்பான்
மைந்தனாய் வாழு நாளின் மறைமுனி கருணை யாலே
புந்தியா லுவந்தி ருந்து புதல்வனை யழைத்தி ருத்திச
சிந்தையா ருபதே சங்க ளருளினாற் செப்ப லுற்றான். (௬௪)

வாக்கொடு மனமி றந்த மன்னவ னெங்கு மாகி
நீக்கற நிறைந்தா னேனு நிகழ்தரா ததனுன் முத்தி
போககெளி தல்ல வென்றப் புனிதனே புந்தி செய்தெம்
பாககிய வகையா லெண்ணில பதிமிகும் பாரில் வைத்தான். (௬௫)

பதிகளெண் ணிலவுண் டென்று பகாதரு மவற்று ளண்ணல்
கதிதர வறுபத தெட்டாங் கற்பித மான தானத
திதமலி தொகையி லோரா றேறுமா றும வற்று
ளதிகமா மாரூ காசி யம்பல மென்றா ரன்றே. (௬௬)

மெய்மைநற் சரியை பத்தி விளங்கிய ஞான மேவா
வெம்மனுமையொப் பவாகரு முத்தி யிறையிலி யாக விட்ட
மும்மைநற் பதிக டம்மின் முளைத்தவர் முடிநதோா மூவாச்
செம்மலாக் கழலகண டோர்கள் சிவத்தினைச் சோவ ரன்றே. (௬௭)

பிறந்தில மாரூர் தன்னிற் பேசிய காசிமேவி
யிறந்தில மிரண்டு முத்தி யினபமும் பின்ப தாநா
முறைந்திடுந தில்லை ஞான யோகமாா தான மாமாற்
செறிந்தடி காணச் சிவன் முத்தராய்த் திரியலாமே. (௬௮)

அரிவையூ ரழிவி லூரொன் றலகினால் பரவ மேருத்
திருவிலூ ரிரதத் தேந்துஞ் செம்மையா னம்ம யாளும்
பரிவிலூர் புலிபோ னல்கிப் பருமைசெய் பெருமை யாலே
பிரிவிலூர் தனியூ ரெம்மூர் பெரும்பற்றப் புலியூ ராகும். (௬௯)

தன்றனி மன்ற மென்றுஞ் சச்சிதா னந்த மாகு
மென்றரு மறைக ளென்கு மீரிரு திசையும் பற்றி
நின்றருள் பரவ நாத னேரிழை காண வேணி
பின்றிகழ் தரநின் றாடும் பெற்றிநீ பெற்றி யன்றே (௭௰)

பாவக மிறந்த நாதன் பரதமுன் பணிக்க வந்தான்
றேவர்க டேவ னென்னுந் திகழ் திருச் சின்ன வோசை
மேவிய போதி லன்பு மென்புமை யுணர்வு மெய்யு
மாவியு முருக நம்மை யாண்டவா காண்டியன்றே. (௭௧)

தேசமார் மன்ற கன்று சிவகதி தேடி யுற்றாற்
காசியி லில்லை தில்லை கதிதரு மென்ற ணைந்தாற்
பாசம தகல முத்தி பணித்திடு மென்றா னொன்றா
லீசன தருளி ரகத்த தெல்லையார் சொல்லு வாரே. (௭௨)

கன்றம ரன்பா லான்பால் கவர்தருங் கால மேனும்
வென்றிகொ ளம்பு வீழும் வேலையா யினுமி மைப்பிற்
சென்றுறு மமைய மேனுந் திருவடி தெளிய நோக்கி
நின்றவா காண நின்றா நீளபவ நீங்கி னாரே. (௭௩)

ஆரண வுருவார் தில்லை யம்பல மெய்தப் பெற்றோ
ரோருணா வாவ தொன்று மொன்றல ரொன்றா ரலலர்
காரண ராகா ரொத்த கருத்திலா ரிருந்த வினையப்
பூரண ரவர்கள வாழும புவனமும் பொதுவா மன்றே. (௭௪)

கண்ணுத லாடல் வெற்பிற் காரிகை காணு மிந்தப்
புண்ணிய மன்றே வாகும பொதுவெனு மதனாற் சூதன்
றண்ணளி வியாதன் மைந்தன் சவுனகன் றனைய னென்றென்
றெண்ணரு முனிவா தில்லை யெல்லையி னெய்தி னார்கள். (௭௫)

மார்கழி யாதி மாதத்தாய் வருவிழா வெழுதல் போற்றிச்
சீர்மலி கமல வாசந் திகழ்சிவ கங்கை யாடிப்
பார்திகழ் பரத மேத்திப் பணிந்தரு ளணைந்து சிந்தை
யார்தரு மனபு நீடி யவருநற் றவாக ளானார். (௭௬

நற்றவ மைந்த வெந்தை நயந்தபே ரருளா னூழ
முற்றதிங் கலர்கள் கொய்வா னேங்குகோங் காதி யேற
வெற்றிகொள் வரதத்தா லிந்த வியாக்கிர பாத மேன்மை
பெற்றன மிதனா லெல்லாப் பெருமையும் பெறலா மன்றே. (௭௭

உன்னரு முனக்கு முன்னா மோங்குப மனிய னென்னு
முன்னுநம புதல்வன முந்த மாதுலன் மனைபயா லுண்டு
பின்னையிங் கெய்தி நமயாற் பெருதுபால பெருமா னோடு
பன்னரு மனபு நீடிப் பாற்கட லருளாற் பெற்று. (௭௮

ஆண்டிடு சாபங் கொள்ளு மவனையுந் துவனை யும்போய்க்
காண்டுமென் றண்ட ணைந்தக் கரியவன் முடிமேற் பாத
நீண்டவன் புடனே வைத்து நீலகண் டனையு நல்கி
யீண்டவர் தகன்றா னின்னு மெய்தவ னின்று நாளே. (௭௯

பங்கமில் புகழ னந்தன் பதஞ்சலி யாகி யன்பா
லிங்கணை தெம்மோ டாகி யிருந்தபின் னிறையெ மக்கு
மங்கல நடமுந தெய்வ மன்றமும் வழங்கி வானோ
தங்களை யெங்க ளோடு தரும்பணி தந்து கொண்டான். (௮௰)

சயமலி சாம வேதத் தலைவரி லொருவ னான
செயிமினி முனிவ னணணித திருநடந் தொழுது வாழ்ந்து
வியனமலாப பாத மனபால வேதபா தத்த வதா
வியமிகப ப்ரவி யினப நணணினு னெண்ண மார. (௮௧)

தற்கட னென்றோ பாவி துணிதரு வணிக னெனபோன்
கறகட மனைய சிந்தைக் காதகன மாக மாதத
திறகட ஞகு நாளுற றிறைதகு துறையிற றில்லை
நறகடற படிய முததி நணணினு றொண்ணி லாரகள். (௮௨)

மாசிலா வுலகிற் றீரததம வானவ ரனைய தில்லை
யாசிலா வேத கஞ்செ யகிலவு விகளெ வர்கருங்
தேசமா ரயனமால போலவ திகழ்திருக குளமெ வாக்கு
மீசனு மென்ன மேலா யெளிதுமா யிருககு மனறே. (௮௩)

கஙகைகா ளிநதி பொனனி கனனியா திகள்வ ணஙகும்
பஙகய வாவி தானே பழுதுக ளகறற வறறு
லிஙகுநின னவைக ழிதத விலஞ்சியிக கனக மேனி
மஙகல மனறு ளாடு மனனவ ஞருளா மனறே. (௮௪)

மனனவ னெமகக ளிதத வாழ்வுகேள வழாத மைநத
கனனலுஞ சுவையும போனமெயக காடசியுங கருததி லினபு
மனனிய மினமை காடடி யகமபுற மெனறி ரணடு
பினனமி லருளுந தநத பெறறியாா பெறறு ளாரோ. (௮௫)

இன்றெமக கிறைவன முததி யிகபரத தெளிதி னலகு
மனறிது வெனறு தொலலை மறைமுனி யுபதே சஙக
ளனறருள செயய மைநத னருவிகண சொரிய நைநது
சென்றுமுன பணிநது தநதை சேவடி சென்னி வைததான. (௮௬)

சென்னிசோ பாதங கணணுஞ சிநதையுந திகழ வைததுது
முனனுற வணஙகி யேததி முகமிக மலாநது ஞான
மென்னையுய பொருளா கலகிற றிறைவநின கருணை யெனறு
பனனரு மனபு நீஙகாப பரிவுளம பெருகு வித்தான. (௮௭)

ஆயபே ரருளால வாழு மரசிளங குமர னுந
தூயநீாத் தடமப டிந்து துணைவனைத தொழுது தந்தை
சாயைபோ லமாநத னநதன ருளகீழும பணிநத வாக்கங
கேயுமா றேவ லுஞ்செய திளஙகதிா போலி ருநதான. (௮௮)

வேறு

இஙகி வனறிகழ் வெயது நாணமனு வெனனு மன்னன்வ சிட்டனைச்
சிஙக வனமனை யெனனை நீதிசெ லுத்து மாறுசெ லுததுகென
றங்க வன்றனம னநதி ருததிய ருததி யோடுபெ ரிததுமெய்ச
சஙக முங்கழி விதத ரும்புகழ் தாவி லாவுட லாயினன. (௮௯)

இன்னு யிர்க்குல மானொ டண்ணலெ டுத்து விட்டது றக்கநேர்
மன்னு யிர்ப்படை யினரொ டாந்தும யான வாழ்வுமு டித்துநற
பொன்னி லககமில கூறை யாதிபொ ழிநத ழிந்துவ சிட்டனீ
டுன்ன மைச்சாகண் மனனர் மைநத ருடணக டன்செய்தி ருந்துழி. (௯௰)

யாது செய்குவ மென்ன மைந்தர்க ளெந்தை மூநத விசைந்ததே
மேத கும்படி செய்க வெனன விசிட்ட ஞன வசிட்டன்யா
னீதி தஙகிய சிஙக வன்மனே நேடி யிஙகணே விப்பனீா
நீத கன்றிட வென்றி செயதிரு மென்று தென்றிசை செல்குவான். (௯௧)

அங்க வஙகம டைந்து கங்கைப டிந்த தன்கரை யானடங்
தெஙகு நாடிவ ளஙகொள காசியி றைஞ்சி விந்தம கனறெழி
றஙகு மாளுவ குசச ராதி தகுநதெ லுஙகு கடாநதுநற
சிஙக வன்ம னிருநத வெலலே யறிநது தில்லே செறிநதனன். (௯௨)

மன்னு மாறயா வெம்மை யாற வசிட்டன வண்கள வாஙிழற்
றனனி ஞ்தனே யெய்து மாறுணா தணபு லிச்ச ணருதனீ
முனன மேவுக யானு மிநத முயஙகு பூசை முடிததுவந
துனரொ டாகுவ னெனன மைநத னுவநது செனறு பணிநதனன். (௯௩)

தொழுதல் கண்டவ னென்ற றிநதுமோர் தொன்மை நனமைக ளின்மையால்
வழுவி லாமக ளுாத டமபுயம வாழி யேயென மாமுனி
மொழிக ளுநதரு கினமை யாலழு முனபு துன்பு குவிபபதொத
திழவ றிநதிடு மாக விழ்நதிட ரோறு மாதரா கிறிஞன. (௯௪)

துனப மெய்திய வாறு ணர்நதனே தொல்பு லிச்சர ணத்தனீள்
வனப ணீசனொ டெயதி நீதி வசிட்ட னோவர வநதுதா
முனபு செய்வகை யாலு ஞான முதிரசசி யாலு முயஙகிஞே
ரன்பு நீடிய தததை மிறறிக ழாத ரஙகள் பெருககிஞா. (௯௫)

மன்னு நற்றவா தமமி லுய்த் தபின் மைநதன் வநது வணஙகநா
மெனனு ஞாதது முடிந்த வாறிது வெனறு தநதை யெடுததுமேன
மினனி லேததுள தனனின மொகருளும வேறி தற்குவ மிததிடிற்
றன்னே யொததுள தென்னி லாருட றஞச மாகினே நெஞ்சமோ. (௯௬)

பிரம ரோமுத லான தநதி பிறஙகெ றும்பிடை பேணுசீ
ருருவி ஞோகளில் யாரு ளோாசரு கோடு வாடை யொதுக்கவுற்
றிரிய நூறிய சூறை மாருத மெனன வல்வினே நல்குமா
லருளி லோரொன நோத காதென வாறு மாமுனி கூறிஞன். (௯௭)

மருவ ரும்புகழ் வாயமை நீடு வசிட்டன் மாதவ மன்னிநீ
ரிருவ ருமபெறு நனமை பொாணனுரு வெழுது மைநதனும யாமுமிப்
பொருவ ரும்புவி யோரு மேலமா போக ரும்பிரி யாவருங
கருவ ரமபு கடகக நல்கினி ரொனறு நனறி க்கிததனன. (௯௮)

தில்லே யெல்லே புகுந்தி வன்பெறு சீர்கொ ணீடருள் கூறிலோ
ரொல்லே யில்லே வசிட்ட நீயு மிறைஞ்ச வெய்துக வென்றுநற்
றுலலே மலல விலஞ்சி மேவு தொழுநத கைப்புன லாடுவித்
தொலலே மலகிய மனற வாய்மை யுணாததி மூன்பணி வித்தனன். (௯௯)

கரவி லாடல் வணங்கி வுண்கரு மூல காரண னாரணப்
பொருவில பாத மிறைஞ்சி நீடு புலீச்சு ரந்தொழு தெங்கணும்
பரவி நீடு வசிட்ட மாமுனி பாய்பு லிச்சர ணததன்வாழ்
விரவு மாச்சிர மத்தின் மேவி விருநத ருந்தி யிருநதனன். (௰)

அநதி வநதனை தநத னந்தன தாசி லாசிர மத்திலுற்
றெநதைத் பாத மிறைஞ்சி வந்திரு ளெல்லி செல்ல வெழுந்துநற்
சநதி சோபணி ராச னுநதகு சைவ ராசனு மெய்தவே
வீநத வைதிக ராச னுன வசிட்டன் மன்னி யிருந்தனன். (௰௧)

நீதி லாத விராச ராசனும வநது வநதனை செய்துநா
மேதி லாமென நோத கோமரு ளெநதை மாரிவா மைந்தனு
மாத லாலுயா வீடு மெய்துது மெனறு முனன ரமாநதபின
கோதி லாத வசிட்டன வநதமை கூறு வானிட ராறுவான. (௰௨)

அருநத திககிறை யோமெ மகஇவ னுக்கு ஞாலம ளித்துநீ
திருநத வுயதது நடதது கூனறுனை செயது மனனுயிா சென்றபின்
றருநத மனனுயிா போன மேனி தககி டநதது தம்பிமா
ரிரநது கொணடனா கொணடு போதர விஙகு வந்தன னென்றனன. (௰௩)

வன்பு லிசசர ணதத னீடு வசிட்டன் வந்தமை சிநதைசெய
தெனசெ யததகு மெனறு மைநதனை யெயத வாளவிழி செயயமுன்
றனக ருததறி விதத லானமொழி தநதி டான தறிநதுமே
னினசெ யற்கிசை யதத குநதிற நீப காநதிடு கெனறலும. (௰௪)

வேறு.

அநதமி லரசுஞ சிததி யனைததுநீ டமரர் வாழ்வு
மிநதிர சால நீரமே லெழுதது மினகொபபு ளிபபொயச
சிநதனை வேணடே னுணட திருமுனி திருமு னிநத
வநதனை வழுவா வாழ்வு வழஙகுவா யாக வெனறான. (௰௫)

ஆகினீ முனிவ னோடு மாணடனை தரச மௌவி
நாகமா விரதந தானை நவமணி நிதியு ளிட்ட
போகமாா பொருள மைசசா பேதையா பொருந்தக் கொணடு
வேகமாய வருவா யெனறு வியாககிர பாதன் கூறி. (௰௬)

மன்றமா நடமுன் போற்றி யெம்முடன் மருவி னோரின்
முன்புகழ் முனிவர் மூவா யிரவரை முதுவேள விககென்
றனறயன வேணடிக கொண்டா னவாகளை யநதர் வேதி
செனறுடன் கொணர்வா யென்று திருமுனி யருளிச செய்தான. (௰௭)

திருவுள மான தொன்று செய்தவ மெனறு செப்பப்
பொருபுலி முனிம கிழநது பொதுநட முடனே போற்றி
யருளபுரி பெருமா னிநத வடிகளேம பணிந டதத
விரைவொடு வருவா னேக வேணடும்வி ணுணப்ப மென்ன. (௰௮)

கண்ணுத லோனு மெண்ணில் கருணையு மருளு நல்க
வெணணரு மினப மெயதி யெநதைதாள சிநதை செயது
விணணவ னிசைவான் மைநதன் விடைகொண்டு மீண்டு போந்தான்
மண்ணுற வணணல பாதம வசிட்டனும் வணஙகி வநதான. (௰௯)

அன்னை நீ றளிப்பப போறறி யாருயி ரவாபா லாகப்
பனனக வரவோன் றானும பணிநதுபோயப பரமா இல்லைப்
பொறன்னம மொலலை போறறிப போதுவான புகழ்பு விககான
மனனவன றனையாணட வகைமொழி வழியாச் சென்றான. (௱௰)

விறகழி யமபுந தநது மேவிய விககக முமபோற
கறகடங கடித கனறு கவுடதே யத்துத் தஙக
ணறகட கதது ககோயி னண்ணலு மெணணின் மாதா
வறகமுந தமபி மாரு மாலகடற ளிளாசசி கொணடாா. (௱௰௧)

அழுநதிய துயர நீஙகி யனுசரை யாற்றி யாயு
மிழநதன ளுகா வணண மிவரிருந தனரோ யென்றச்
சழிநதமெயத தாய ருளளத தளாவுக ளாறறி மறறை
யொழிநதநற சுறறத தாாக ளியாரையுந துயமொா ழிததான. (௱௰௨)

எணடகு துறைகொண் மாகக ளியாரையு மினித ழைததுக
கணடுதன கனக மேனிக கவினவா காண நலகி,
யணடாதம பெருமா னுடு மமபலத துழனி யுனனி
யொணடிறற குமர ளோ ரூழியா மெனவொ ழிததது. (௱௰௩)

பன்னுமந திரிக டமமைப பாாததினி யிஙகுப பனனுண
மனனிநான் வைக லேனென வழுவுடற பழுத கறறிப
பொனனுரு வாகச செயத புலிமுனி சரணம போறறற
கெனனுடன போது வீரோ லெயதுமென றவாககி சைததான (௱௰௪)

போதுவீ ராகின மாயா போகமே யனறு மனறில்
வேத ளுன முகனமால காணு விணணவன வெளியே நணணி
மாதொரு பாக மாக மகிழநதுநின றுடும வாழவு
மேதிலீா பெறுவீ ரானறங கிரணிய வனமன சொன்னுன். (௱௰௫)

மொழியது கேடட மைசசா முககமக மிகம லாநது
வழுவிலா வெமமை யாளு மனனீ சொனன தொன்று
தொழுதியா முயல்வோ மெனறு சொலலிததென றிலலை நோககி
யெழுகவான பயண மெனறங கெழுமுர சியமபு விததாா. (௱௰௬)

அநதமில கனக வெறபு மருநவ மணிப்பொ ருப்பு
மெநதிரத தேரி னீடட மொட்டக மிவுளி யானை
தநதிரம பணடி வணடி பரிதகெழத தயஙகு நாடடு
மைநதாகண மகளிா சைவா வைதிகா மகிழநதெ ழுநதார். (௱௰௭)

அனனைய ரனுசா மைந்த ரரிவையா கணிகை மாாக
ளுன்னுமெய்க காவ லாள ராரிய ருரிமை யோாக
ளினனுமெண் ணிலாக ளோடு மிரணிய வனம னேகி
மன்னுசீ ரநதாவேதி மாதவா தமமைச் சாாநதான். (௱௰௮)

மும்மையா யிரவர் நீங்கண முதுபதிப் பொதுவி லாடு
நம்மையா ளுடையான் பாத நாடொறு நயநது போற்றற்
கெமமைநீா பிரியா தெய்தற கெழினமுனி யிசைததா னென்று
செமமையா ரிரவி போலத தோபல சேர வுயத்தான. (௱௰௯)

அங்கவர் தங்க டெங்க வங்கிக ளாத ரித்து
மங்கையா மகளிர் மைந்தா வானகலை யாணி மற்று
மெங்கணு நிறைய வேற்றி யிரதமுற புரவி பூட்டிப்
பொங்கிய வேழ்ம தேனுப போதுவ தொடாந்து போத. (௱௨௰)

அந்தமில் பரிச னஞ்சூ ழாவமு மரசர் போற்றும்
வந்தனைத் துவைபபுந் தெய்வ மறையவா மலிந்தே ராரப்புந்
துந்திரச செருக்கும வேழத் தமரிபபுஞ் சைநத வங்கண
மூந்திய வொலியு முந்நீ ரோழினு மிகமு ழங்க. (௱௨௧)

விழிநுழை யாத கானம வியன்சரி யாகுஞ சாயுங்
கழிவுற மடியு மானைக காலூழூந் தோககா லோட
வழிபடு மவாகாற றாளி வானமும புனித மாகப்
பொழிபெரு வழியா மாறு புரவல னெடிது போநதான். (௱௨௨)

மனனவா தத்த மெல்லை வழிவிட வடவி வாழுங்
கொனனவில விலங்கு மந்தக கொடுவழி விடப்போந் துள்ள
வினனல வளனெ னும வெடுத்துவந் தெங்கு மீண்டிய
பனனதி வெள்ள மலகும பரவைபோல விரவி யோங்க. (௱௨௩)

எணடகு நாடுங் காடு மலைகளும் யாறு நீங்கிக்
கணடது வழியா மணடிக கடிதுவந் தலாநத கண்டல்
வெணடரு மடலு நீறும விளைதரு சோறு நலகித்
தெணடிரைப் புலவு மாறறுந் திலலையி னெலலை சேர்ந்தான. (௱௨௪)

புரவியை விளைந்து போந்து புதலவன்முன் பணிந்து போற்றி
வருபெருஞ் செலவங் கூற மாமுனி மகிழ்ந்து வாழ்த்தித்
திருவுடை யந்தணாள ரொழுந்தருள சீரமை காணபா
னிருவரு மெதிரோ சென்றா ரியாவருந் தேரி ழிந்தார். (௱௨௫)

அங்கவ ரணைந்து வாழ்த்தி யணைபபவாழ்ந் தமல வுன்றன்
மங்கல வருளான மீணடு வருநெறி பெற்றோ மின்னம
பங்கயன வரினு மணணல பாதபங் கயங்க ணீங்கா
திங்கெமை முனிவ போக வினிவிடா தொழிக வென்றார். (௱௨௬)

மாமணித் தோகண மன்றின் வடகுட பானி றுதத்த்
தீமூணைந் தருமு னிகருத் தம்பிரா னருளி னாலே
தாமலி வகையாற காட்டத் தொகையி லோராமுனிவ ரங்குத்
தேமலி யலங்கன மாரபன கணடிலன திகைத்து நின்றான. (௱௨௭)

செம்மைமெய்ப் பெரியோர் போலத் தேடரி தென்று மைந்தன்
மெய்மையிற றுயர நோககி விமலனவிண ணவருங் கேட்ப
வெம்மையொப பவாகள யாரும யாமவாக் கொபபோ மென்றே
யம்மையப பனுமா வாறு மவர்களி லொருவ னென்றான். (௱௨௮)

என்றருள் செய்த வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் தில்லை
மன்றினின் றூடு இன்ற மறையவன மறையோர் தம்மி
லொன்றென லாகு மேன்மை யுடையயொன் றுளந்து ளங்கிச்
சென்றடி பணிந்தான் மைந்தனு் றேவாபூ மாரி பெய்தார். (௱௨௯)

அண்டர்நா யகன ளிதத வருளினுற் றமமை யஞசி
மணடனில் வீழநதெ ழுநது வாழ்நதுதாழ்ந தயாக்து வாழ்ததி
யெண்டிகழ் முனிவ ரொமமை யெழுமையு மடிமை யாகக
கொணடரு ளெனறு கொண்டைக கோலொடு குணலை யிட்டார். (௱௩௰)

மன்மகன் றெழுது நின்றிம் மறையவர்க கேவல் செயதற்
கென்னமா தவமபு ரிநதேன யானென விறைஞ்சி யேததப்
பனனரு மிருடி மைநதன பானமையைப் பரவ மனறிற
பொன்னடி பணிநது வாழ்ததி யாவரும புகழநது போநதார. (௱௩௧)

நடநிலை பிரியா தானோ ஞானவா னிருந்தாற் பாச
மிடையிரு ளகன்று கோடி விறகிடை வெளியா மெனறூற்
றிடமிகு தவரநேகா செறிதலாற றிகழுந திலலை
யடவியு மிருணீங கிறறென றதிசய மாகா தனறே. (௱௩௨)

அருந்தவ ரடஙகத தில்லை யம்பலஞ சூழ வைகத
திருநதிய குமரன் மனறந திகழகுண திசையிற சேரப்
பொருநதிய தானை மல்கப புகழபடை வீடு செயதங
கிருநதனன பின்பு செயத வியலபுக ளியமப லுறருமு. (௱௩௩)

இரணியவன்மசசருக்க முற்றிற்று.

ஆக-சருக்கம்-௫-க்கு-செயயுள-௩௱௬௰௨

திருவிழாச் சருக்கம்.

எண்ணி விருநதவ ரொந்தை நடநதொழு தினபார
மண்ணில் வணஙகி யிணஙகரு மனபொடு வாழ்நாளிற்
றிணணிய சிநதைக ளொன்றி வினைநதரு டோவாரா
யணணன் மருஙகுயா புஙகவா சஙக மமாநதாாகள. (௧)

சஙக மிருநதபி னங்கமா புணடரி கததாளோ
னிஙகர சனறரு மைநதரின் முநதைய னிபபாாமெய்ப்
பொங்கருள கொணடு புரபபவ னிபபுவி முழுகாவற
பஙகமி றமபியா தம்பதி யெனறுரை பாரிததான. (௨)

உருகு பதஞசலி மன்னுப மன்னிய னன்மாமன்
றிருவுடை யநதணா யாரு முவநதுரை செய்யசசீ
ரிரணிய வனமனை முனமா பினமண மேயவிததே
மருவிய மன்றயன் மணடப மொன்று வகுப்பிததாா. (௩)

மற்றதின் மங்கல மாலைக டோரணம வாழ்நீயம்
பொற்றவி செணபல கைககுல நெய்பொரி புற்பூநூல்
சுற்றிய குமப முடன்கல சம்பல சூழ்விததே
யுறறிகழ் வொன்று சடஙகதி வாச மமைததாாகள். (௪)

காலை தொடஙகி நடந்து சடங்கு கணிதயோதும்
வேலையின மஙகல நீடபி டேகம வியநதாடி
மூல முயஙகிய மாமுடி தாாமுது வான்பெற்றங
கேல விருநதபி ஷிட்டன ராணடொன் றிரணடென்று. (௫)

சிநதை மகிழ்நதெதிா வநதனை தனறன யன்செய்யத
தந்தை மகிழநது தழீஇவன ராஜிக டானலகிப்
புநதி யிலஙகு புலிபபதி க்காவல புரப்பாயென
நநதமின முநது புலிககொடி யஙகை யகததுயத்து. (௬)

போதுக வென்று வலஙகொடு புககருண் மிக்காடு
நாதனமு னனமலா சிநதி வணஙக நயநதணணல
பாத மிரணடு மெடுதத வன முசசி பரிபபிததா
ஞேத மெழுநதென யாவரு மோகை யுரைததாாகள். (௭)

ஈறில பெருநதன மெனனவை நினனவை யிப்பாமே
லாறினி லொனறுகொ ளஞசினி லொனறுகொ ளததாவிப்
பேறு பிறநதடி யேனமர போாகள பிழைததாலுங
கூறரு மனபு கொடுததடி மைப்பணி கொளகெனறான். (௮)

அணணலு மவவகை செயகுவ மெனறருள் செய்போதிற்
கணணமா தாரைகள காரா நிகரபபக கரைவுறறங
கெணணரு மினனரு ளெயதி யிறைஞசி யெழுஞசேயைத
திணணிய நனமுனி கொணடுடை யானடி சோவிததான. (௯)

அஙகும வணஙகி வணககரு மானையை மேலகொணடு
மங்கல மாநகர் சூழவர மாமுனி தானேவச
சஙக வியஙகண முழஙக வலங்கொடு தாமாாபன
பொஙகிய பஙகய மாதமா கோயிலி னுளபுககான. (௰)

தாாபுனை யாரணி செமபிய னெமபியா தானலகும
பாருமா நூருமா தாக வெஞ்ஞவணி தார்பட்டம
போாதரு சாமரை தோரைக ணீளகுடை பொற்பீடந்
தேரணி மாவய மாநிதி யாதிகள சோவித்தான். (௰௧)

வெனறி நடநதொழு தமபியா வநதடி மேல்வீழ்வுற்
றனறவா செனறபின மனறம் வணஙகி யவனறநதை
முனனெழு தநதணா வநதனை மாளிகை முறசெயவா
ஷினறரு ளனறவை யெஙகு மிலஙக வெடுபபிததான. (௰௨)

எழுநிலை மாளிகை சூளிகை சாளர மேராாசீா
வாழமதி ரோரண வாயிலக டேரணி மாவீதி
சூழவுற மேருவி னோபல கோலிய சோமேசன
ஞூழவுடன மாதவா யாரையு நீளகுடி சாாவித்தான. (௰௩)

இறறகு பண்ட மிலஙக நிலஙகளி லேய்வித்து
மறறவா தமமி லொருதத னிருதத மகிழ்நதாடும்
பறறரு சினமய வமபர மும்பா பரிநதாகம்
பெறற பயனறிரு வமபல மொன்று செயப்பெறறான். (௰௪)

பொனனணி மாஙவ மாமணி யாதி பொருப்பாக
முனனர் கொணாந்து குவிததருள் பெற்று முனிச்செல்வன்
றன்னிசை வேரயோ வானவா கம்மியா தம்மைககொண
டுன்னரு மம்பல மொன்று சமைததணி யொபபிததது. (யகு)

காண விலகக வொழுங்கணி வித்தகை கைககொண்டிட்
பூணு மணிகருற டொதத தளததியல பொறபாரத்
தூணிரா யுததிா நறபல கைததிர டொலசோலைக
கோணமா கைத்தொகை முசசி யணைததணி கொளவிதது. (யசு)

பன்மணி மாலைகள் கொணடணி தொஙகல் பயிறறிசசூழ்
பொனமலி முன்மதில கோபுர வாயில பொருநதச்செய
தெனமல மஙகவ ருஙகரு மூல விறைககுமபொற
றனமய மாமொளி ராலய மொனறு சமைபபிததான (யஎ)

வேறு

இனனவகை திருப்பணிகள பலவுஞ்செயத விரணியவன மனைமுனி வா யாருமேததிப, பனனரிய புகழ்கூறி நீறு சாததிப பரநதகலை வழிவழிபா டதறகுப பலக, மனனுவகை யினினிவநத வகுபபு நாதன வைததபணி யெ னமுனியை வணஙகி வாழ்ததிச, செனனியிலஞ சலிசெயதிங களிதத தன ரேதிருநதுதவ மெனகசெனறன செஙகோன மனனன (யஅ)

இததகைய முனிவருட னொருநாண மனன னிலஙகியபே ரமபலததி னிருநது நூலின், வைததமுறை யிறைவறகு மஞச னநதூய மலரமுது முத லான மலக வைதது, நிததவிழா வெழவேணடுஞ் செலவ நலகி நிலவுபதஞ சலிமுனியா னிறுதது விதத, புததகமின புறமுனிவா யானை யேறறிப பொற கோயில வலஙகொணடு புகுவித தாாகள. (யகூ)

மனஙகுளிர வன்னவாகள பின்னு முன்னான் மருவியகை மிததிஙகஙகள வருப்பான மாதத, தினஙகடொறு முணாநதுமது மாத மேவத திருநதுதம னக விதியைச செலுதது முனனு, வனஙகனது வளநகர மனையுங காலை யநகா போன மன்னவனிங கமைகக வெனன, வினஙகொளிருஞ சனஙகளபணிந தின்ப மெயதி யெநதைதிரு வசநதவிழா வெழுவித தாாகள (உய)

விரிநதபுதுப் புனல்விளையாட் டாடி மாதம விரவுதிரு வாணடெழுத து விழவு மோஙகப, பொருநதுமவகை புரிநதாடி புரட்டா திகருட புகழபதி ஞன கட்டமிக ளொனறிற பூசை, தருநதகுதி மிகுதிகுறை தவறு நீஙகத தநது நவந தருபசூதாச சமைதது யாகம், பரநதவிர தாஙகமுடன பவிததி ரததைப பயிலவிததைப் பசியபூரப பரிச மைததாா. (உக)

அநதமிலெண ணுன்கறமுந் திருககண் சாததி யவறறின மிகுத தனிததெ ன்னை யாணட வனனை, யெநதைபிரான மைநதாகளோ டெழுசசி கொளள வெழுநதருளி வருநதிருநோன் பியைய வைததுச, சிநதையினமா லயனுண வெழுநத செநதீத திரளுருவண ணாலைநோககித திகழ்க ணயகள, வநதெவைய மழலாக மலகல் போலுமவளஙகொடிரு விளககீடு விளஙக வைததா (உஉ)

மாாகழியா திரைநாளின் முனிவ ரெலலாம வநதுதடம படிநதுபொது வணஙகி வாழ்ததிப, பாாதருமா தொழுதகனறுா முனன மெனறு பனனமு னி மன்னவனீா பயிற்று மிநதச், சீாதருமா தினமெனனத திலலை வாழுந தி ருவுடையநத ணரெநதை திருநா ளென்று, சாாதருமா நவதீாதத நீசதங கொ ணடு தஞ்சனமஞ சனவிழவு தருவித் தாாகள. (உங)

போனகமால் வரைபோனமா நிவேத னத்தைப் பொருந்தியதைப் பூசத் திறம் புணர்வித் தேத்தி, யீனமிலா முனியரசன் * றனைநோக்கி யிமையவர்க ளனைவருமவ ரேத்தி வாழ்த்து, மானியென வருமாண்டி லானி மாதத் தருள் விரவுத் திரத்தினமவ தணுகிற றென்னத, தேனகுதா ரணிமன்ன னிறைஞ்சி யானித் திருநாளி லெழுவிழவு செய்க வென்றான் (௨௪)

காருமப்பா ருந்தரித்த தடந்தோ ளானுந் தாவிலரு முனிவர்களுந் தலைவன் முன்னின், றீரொன்பான் முதலான வேரொன் பானு ளெந்தைபிரா னிரு வெழுச்சி யின்ப மெய்த, வாருமபா ருள்ளோரும் வானுள் ளோரு மாலயனு மேலவரு மலங்க ணீங்கி, யாருமபா தமபணிந்த றென்று வாயி லிலங்கவி டைக் கொடிவலங்கொண் டேற்று வித்தார் (௨௫)

மண்ணுலகி னுண்ணிறைந்த மைந்தர் மாதர் வானவர்க ளரமகளிர் மற்றுள்ளோரு, மெண்ணரிய மகிழ்ச்சியுடன் றிசைக டோறுமெய்துவார் மெய்த்தருநோயிரித்தோ மென்பார், கண்ணிறைபொற் கோபுரங்கை றொழுது வீழ்வார் கண்கமய்த திருவீதி கண்டு வாழ்வார், ரண்ணல்பொதுப் பணிந்தயர்வார் நடமுன் போற்றி யாடுவார் பாடுவா ராயி னார்கள் (௨௬)

வேறு.

இப்பெற் றியிலவரு மெத்திசை யினருமி தெம்பிற் றருமென நமரிற்றுத்
துயப்பொயப் பிறவிக யுய்ந்தற கெனமகிழ் துணிவால வருபவ ரணிவாழ்த்
தப்பற றயாதவ மூவா யிரவாக டாவா மறையொடு தேவாரக்
கைப்பற றியபணி முற்றப் புலிமுனி கழலான விழவெழு தொழில்செய்வான்.

நணணித் தினகரன் முதலோ ரிழமைகொ ணவமார் நவமணி யணிமேவப்
பணணிப் பரிகல முதலா யினபகர் திருவா சிகையரி பயிலபீடம் [றென்
விணணிற் றிகழ்தரு மகரத் தொழிலின விரிவெண் குடையிடை கொடியெ
றணணறு சூரியன வெணணற கரியன வமபொற் படிதிரு முனபுயத்தார் ௨௮

கடமா றெனவுமிழ் களியா னையிணணி கறாமா மணிநிலை தருதோமுற்
றிடமாய நடைபெறு வடமால வரைபுரை சிலைதோ கவரியி னிரைதோரா
மிடைவான முகிறொடு கொடியா டைகளவிட விழியா ரிசைவளர் மொழியார்
படகா திகணட மிடுவா ரொலிகடல பலவா மெனநனி பயிலவித்தார் [பொற

மேவும பாகணமிடை மருடற் சொரிமணி விலகிப் பொலிதிரு வலகிடுதத்
தூவண புனனமது மலர்வெண் பொரிநனி துறைவித்த தெழினமறு குயாடுதறறி
பாவுந் துகிலபொதி யுறவங் கமுதணி பலகும் பமுநிலை வளர்செமபொற்
றீபங களுமலி தரமங் கலவணி திகழத் திசைதொறு நிகழவித்து. (௩௰)

பொறபா விசைமுழ பொலிவித தளவறு களபப புதுவிரை மெழுகிச்சீ
ரிறபார் மணவணி தரவா யிலகளகமு கேரார் கதலிகள் சோவித்து
வெறபா மெனமுகில வரவா ரணநிரை யெருவா வெதிர்பொரு கரமானக
கறபா வியநெடு நிலைமா ளிகைமணி கடடா வளர்கொடி விட்டார்கள் (௩௧)

இடமால் வரைநிறை கணநா தாகளுட னிறையா மெனவெழு நிலைநீடு
மடமா னவைதொறு மதிமா [illegible]ணநதி மருவா வளாசடை யினாபாதத
தடைவாா வடகலை தொடாவாா திருவமு தடுவா ரடுவென வடைவாவைத
திடுவா ரரகர விடுவாா வரவர வெணடா னறவெதிா கொணடாாகள (௩௨)

விணணோா வனிதையா மகவான் முனிவாகள விரிபா ரிடமிரு கணநாதா
மணணோ ரொனவுரு வினராய வழிபட மதமாா கயமுகன முதலோா
ரணணோ ரளவறு கனிபான முதலிய விசையித தவையவன மிசைவிததுப
பணணோ டியனமொழி யவளோ டிறைதரு பரவும பவனிகள பயிலவிததாா

செழுவான மதிபுனை பவனு னியிலவரு திருநாள விழவெழு பொழுதா
ரத, தொழுவாா பிறிவரு நிலையா னினைவொரு துணிவான மொழியொரு பொ
ரு டோயவற, றெழலா லழிவுறு தொழிலால் விழிமழை யிசைவா விருபய
னிலதாவுற, றழியா தகமலி கசிவா லருளை யடைநதா ரினையா மிடைநதாாகள

மனறு டியதிரு நடரா சனதுயா மணிமா ளிகைவெளி வளாவானிற
குனறு விறனமணி முடிவா னவரணி குழுமா னுடாதிர ளொடுகூடி
நினறு லெனவெயி னயமே வியவுரு நேசத தவரவா பாசததே
சொலாறய நிழலெழு மொளிமே னியிலென வுயருத திரவிழ வயாவுறறா

அருணற புரவல னெதிாமுற சுசைமுனி யறைவா னொருநிரு தனைவேறற
விரணத திறலசுரு விருளிற றரவர விகலா னெனவெறி கயிறுலே
மரணத தினையற வருணற கருபழி யழியா பொருசடி யடிவாகிச
சரணத திருகரம விரவக களமொடு சநதித திடுநெறி பநதிதது. (௩௬)

காாரா கடலிடை நெடுநா ளிடுமிடா சுடிவா னொருவரின முடியாதாய
நீரா யினபெற லரிதாய மழைவிழ நினையா தலமர நிலனவாறோா
வீரா மடவர லருகா நடமிடு விரகா விரைவிாி தருகொனறைத
தாரா வருணன துயாபா தகவிடா தவிராீ யெனநனி தொழுதாாகள (௩௭)

தேசிற பொலிபொது நிறையற் புதனொலி செறிசுற கடலெறி திகழவறறுப
பாசத தளையற வருளச சலபதி பரவித தினமிது படிவுறறோ
ராசற றுயாகதி யடையக சடவுள மனுகப் பெறவர மதுபெறறுன
மாசித திருமக மெனமற றதுதக மலிபொற கொடியது பொலிவுறதான (௩௮)

எததன மையினல முயககுரு சலபதி யிறைசோ தரவர முறுநாளோா
பததொன பதுவிழ வுயககும படிகளி பயிலுங கயமுக னியிலுநதேன
மொயசதங கொளிாகனி யபபம பயறவென முதலா யினபல வுசவாவாடு
நிததம பொலிவிழ வததன றமிக நெஞசாா கரைவற னைஞசாாகள. (௩௯

கணணு யிரமுடை யவனமா தவனமலி கமலா லயனமுத லெனலாகும
விணணு டையவா வடநீ டணிமுலை விடவாள விழியுடை மடவாரா
றெணணு யிரமுனி கணநா தருமறை யிசைநா ரதரணி யெனையோரிம
மணணுள பவருட னணணு வளாதிரு மனறு வருளபுரி யெனறாாகள (௪௰)

புகழும பவனிக ளகமின் புறுநெறி புனிதன றரவிழி புனல்கொ[illegible]ண்டிட்
டிகழும பரகதி யெனவந தரன செழுசசிக கமரா பழிசசிகைத
திகழுஞ சலியொடு மிகுமங கலவணி செயவித தலாதட மேவிசசே
ரகமங கசுறர வழுதந தருகுழி யாடிக கடல்வழி கோடிததாா. (௪௧)

ஆனைத் திரள்கட லடையக் கருமுகி லணியிற் பொலிவுற வரவருசோ
சேனைத் தொகைநதி யோதத் திணுமிசை திகழப் புயறுயில் பயிருழைக,
கானத் தெழுமெழு காலுய்த் தெனவிழு கைதைத் துகள்வளை யெய்தக்குத்
தேனக் கனவன மானப் பொழிமழை சேரும் வகைதரு திருவீதி. (௪௨)

சொத்தார் மலரளி குலவும் புள்ளொலி குழுமிக திசைதொறும் விழிமுத்தத்
தொத்தார் நுதிவள ரொண்டத் திரளொடு சூலப் படைதிசை யடைகாவற்
பத்தா யுதவரு வினைசூழ் படையொடு பயிறூ ரியமிக வுயர்வானோ
ரித்தா ரணியின ருடனே விரவிமுன் னேவுற் றொடுபுடை சேவித்தார் (௪௩)

வருமா தெரிபவ ரொண்வான் மிசைபெழு வளரா வளைதலை யினவாய்முத்
தருமா மணிமிமி ழுலவாழ் சலசர மலையா வனைபுனை திணைமோதிப்
பொருமா மிகவினை தருமா கடலிடை புளினத் தலைதகு வெளியுற்றுத்
தமா லறிவரு பெருமா னனையவகை திகழுரு சலபதி யெதிர்கொண்டான்.

கட்டங் கியவொளி ரெளியச் சலபதி காணும் பொழுதிடை யடைத்துணைப்பக்
கட்டங் கறவருள் சாணங் கனிலலை காமின் புறவிழ மழுவம்பொற்
கட்டங் கமுமுடை யவனமுன் பொலிமலி கடன்மண் டியவவர் களுமாயைக்
கட்டங் கழிவுற மிகுமன் பிறையொடு கற்றூ வெனவருள் பெற்றார்கள் (௪௫)

குனையார் கடலகுட கனைமே லொளிவளர் குணபா லுளவள னெடுநீளத்
திரையார் கரமலி கலஞை நவமணி திரண்மா நிதியகி றுகிலசீனை
நரையார் கவரிகள் வினையார் நறுமத நறபூ நிறைபுனல் காப்பூரம்
வரையார் மதகரி நிரையா திகளொடு வாழ்பெற் றிருவடி சூழ்விப்ப (௪௬)

பாசத் தளையறு துறையுற் றிமையவர் படியிற் படிபவ ருடனுடிப்
பூசற் றெறிழிலபுரி திரைநற் பொலிவுயர் புளினத் தலைதகு வெளியுற்றுத்
தேசத் தவரொலி கடலிற் பொலிபொலி சின்னத் தொலியிசை மன்னச்சீர்
வாசப் பொழிலிடை யாறிக் கணவர்கள் வானோ ரொடுசெழி வழிவந்தார் (௪௭)

அன்றன் றலைகடல் வளனங் கள்வில படிகொண் டடியிணை தொழுதன்பர்
வின்றென் றிடவர மென்றும் பெறவர மிறைதா வெனவினை வுடனெயதி
மின்றங் கியகழ றுதிகொண் டருளொடு விரவுந் சலபதி விடைகொண்டான்
புன்றண் கதிமதி புனையும் பரமிகு பொன்னம் பலமத னுள்புக்கான் (௪௮)

என்றென் றிகழ்வுறு மாதந் தருதினம் யாவும் புகழ்விழ வெழவாழ்வுற்
றென்றும் புன்முனி புரகந் தருசவ னெளிருங் கனகம் துருவாகி
முன்றங் கியபுர வலனங் கிகள் வள ரூவா யிரவர் கடேவரு
மன்றங் கியவிரு மன்றந் தொழுதுவ ரந்தான் விரவ விருந்தார்கள். (௪௯)

ஈராறுயிருடன் மூவா ரமரு மெழுத்துப் புகன்முத்தில் வரியென்றுந்
டதாரா தரமென வுலகோர் பலகலை தருமா விரணிய வருமாமுற்
சீரா தரவரு திருநாள் படிமுதல் சிலநாள் வழிசெல்வ மிகநவவிக்
கூரார் படையின னருளா லரசர்கள் கொண்டா டிடுநெறி கண்டார்கள் (௫௰)

சொற்ற[illegible]மைபொரு ளாரு மிகுபொரு டணிவா லவரரு டொகுமாவிப்
பொற்றூ மனைமலர் வினைசூழ் புனலணி புலியூர் வளநகர் புகழ்தாமங்
கற்றூ ருனைசெயல் பெற்றார் செவிகொடு கவர்வார் பொருள்விரி பகர்வார்சீ
ருற்றா ரிருவினை யற்றார் மிகுபரி வுடையார் திருவடி யடைவாரே.. (௫௧)

செடிசேர் பொழிலணி புலியூர் வளங்கள் செல்வம் பெருக்க திருமன்றிற்
கொடிசேர் விடையின னடிசே ரொளிதெளி குறிக்கூ டெங்குமு மறைசூழக்
பொடிசேர் வடிவின ரடிசேர் முடியினர் புனல்சே ரிருவிழி யினராகி
யடியே னெனதுய ரகலக் கூடியநெறி யாளவ ரடியவர் வாழ்வாரே (௫௨)

வேறு

மழைவ ழங்குக மன்னவ னோங்குக
பிழையில் பல்வளன் எல்லாம் பிறங்குக
தழைக வந்தெழுத் தோசை தரையெலாம்
பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே. (௫௩)

திருவிழாச் சருக்க முற்றிற்று

ஆக-சருக்கம்-௬-க்கும்-செய்யுள்-௪௱௰௫

ஶைவசித்தாந்தப் பிரவர்த்தக சந்தானாசாரியர்களுள் தலைவராயவர் பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர், அவர் மாணாக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர், அவர் மாணாக்கர் சத்தியஞான தரிசனிகள், அவர் மாணாக்கர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவர், அவர் கிருபாவசத்தினாலே கைலாசகிரியினின்று நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற மாணாக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியர் என்னும் காரணப் பெயரை யுடைய சுவேதவனப் பெருமாள், அவர் மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் சிரேஷ்டர் திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய சகலாகம பண்டிதர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய அருணந்தி சிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் திருப்பெண்ணாகடத்திலே திருவவதாரஞ்செய்தருளிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய அநந்த திருப்பதியைச் சார்ந்தகொற்றவன் குடியில் எழுந்தருளி யிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர்; இவர் வடமொழிச் சிதம்பரமான்மியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செய்த,

கோயிற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரிகை.

இதுவரையில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்.

	ரூபா		அணா
நன்னூல் விருத்தியுரை - - -	௨	-	,,
பெரிய புராண வசனம் - - - -	௧	-	,,
கோயிற் புராணம் - - - -	,,	-	௮
சைவ தூஷண பரிகாரம் - - -	,,	-	௬
திருமுருகாற்றுப்படை யுரை - -	,,	-	௫
திருச்செந்தினி ரோட்ட யமகவந்தாதியுரை -	,,	-	௬
மறைசை யந்தாதி - - -	,,	-	௨
முதற் பாலபாடம் - - - -	,,	-	௨
இரண்டாம் பால பாடம் - - -	,,	-	௪
புட்ப விதி - - - -	,,	-	௪௰

இப்போது அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படுகிற புத்தகம்

பெரிய புராண மூலம், இதனோடு சிவபுராண படன விதி, திருமுறைகண்ட சோழர் புராணம், சேக்கிழார் புராணம், திருத்தொண்டத் தொகை, நம்பியாண்டார் நம்பியந்தாதி, புராணசாரம் என்பவைகளும், பெரிய புராணத்துள் அடங்கிய அடியார் சரித்திரங்கள் தோறும் இறுதியிலே அந்த அந்தச் சரித்திரங்களால் உணர்தற் பாலனவாகிய விஷயங்களை ஆக்ஷேபசமாதான ரூபமாகப் பலசைவசாத்திரப்பிரமாணங்களைக் கொண்டு, உரை நடையிலெடுத்து விரித்து உணர்த்தும் சூசனங்களும், சோதித்துப் பதிப்பிக்கப்படும்.

இனிமேல் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகம்

கந்தபுராணம்
உபதேசகாண்டம்
அருணகிரிபுராணம்
திருக்காளத்திப்புராணம்
சேதுபுராணம்
காஞ்சிப்புராணம்
திருத்தணிகைப்புராணம்
இரகுவமிசம்
புலியூரயமகவந்தாதியுரை.
பிரயோகவிவேகவுரை
யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை

தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி
தாக்கசங்கிரகம், அன்னம்பட்டீயம்.
நியாயபரிபாடாவிருத்தி
சைவாசௌசதீபிகை

சதுர்வேதத்தாற்பரியசங்கிரகம்
திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை.
சிதம்பர மும்மணிக் கோவை
பண்டார மும்மணிக் கோவை
திருவாரூர் நான்மணிமாலை
பதினோராந் திருமுறை